

DE KOERIER

#1

MET DE V85TT NAAR DE NOORDKAAP

DE TREIN ALS SLIM ALTERNATIEF

CUBA LIBRE

GT 2024
DE ONTMOETING

IK, HOUTJE DE
MOTORKOFFER

INHOUD #1

CUBA LIBRE

4

Hoe de V7 in Cuba een belangrijke plek kreeg in de levens van twee bijzondere mensen.

6.200 KM DOOR DE BALKAN HEENREIS DOOR ITALIË 3

8

In het vorige deel hebben we ons kort voorgesteld en uitgelegd waarom we naar Albanië wilden. Wij dat zijn Huug B, Hans vR en Hans vdK en wat wij willen is motorrijden en avontuur. Dit deel van het verhaal gaat over het deel in Albanië.

NOTULEN ALGEMENE LEDENVERGADERING 2024

14

AGENDA ALV 15 MAART 2025

20

OOSTENRIJK 2024

22

Het Oostenrijk toerplan ontstond begin 2023 als een soort van verjaardagscadeau voor mezelf. Tien jaar geleden toen ik 50 jaar werd, heb ik ook een soortgelijke motorreis gemaakt van zeven dagen.

GT 2024 DE ONTMOETING

28

M'n laatste 5 landenrit was in 2005. Toen samen gereden met Lex van Strien op zijn verchromde V7 uit het jaar Ur. Daarna zijn we elkaar uit het oog verloren.

OP ZOEK NAAR EEN AIRONE

31

IK, HOUTJE, DE MOTORKOFFER...

34

DRIE JAAR KKW BIJ GOED VERTOEF

40

MET DE V85TT NAAR DE NOORDKAAP - DE TREIN ALS SLIM ALTERNATIEF

48

De Noordkaap; een reisdoel dat op de bucketlist van veel motorrijders zal staan. Maar, vanaf Amsterdam is het een behoorlijke rit. Met een totale afstand van zo'n 6.600 kilometer heen en terug, betekent het flink doorrijden.

8

6.200 KM DOOR DE BALKAN #3

22

OOSTENRIJK 2024

40

3JAAR KKW BIJ GOED VERTOEF

VAN DE VOORZITTER

Nietsvermoedend rijd ik rustig achter een rijtje auto's in de bebouwde kom aan, wanneer er onder de auto die voor mij rijdt, een betonnen bult opdoemt, ik kan hem niet missen en klap er overheen met 50 kilometer per uur, voordat ik mij hersteld heb doemt de tweede bult al weer op, die ik ook niet kan missen.

Het waren twee betonnen snelheidsremmende drempels in het midden van de weg waar auto's gewoon met 50 km overheen kunnen, maar mij afstraffen voor het braaf aan de snelheid houden.

Zo kom je tegenwoordig wel vaker nietsvermoedend rondrijdend in de problemen als je niet uitkijkt, zoals die keer dat ik in Duitsland rijdend op een landweggetje in één keer een bord 'in het weekend verboden voor motorfietsen' langs de kant van de weg zag staan. Dit soort verboden komen er ook steeds meer in Nederland, ik ben opeens een verbannen weggebruiker, terwijl ik netjes mijn wegenbelasting betaal en mijn motor aan alle eisen van de RDW voldoet.

Ook voor de berijder van een klassieker doemen er vervelende scenario's op. Er zijn gemeenten die geen klassieker evenementen meer binnen hun grenzen willen hebben omdat die niet duurzaam zijn en hoe ver gaan de milieuzones. Zo spookt er van alles rond wat de toekomst van ons, Guzzi bezittende motorrijders, somber stemt.

Verderop in de Koerier zijn er twee voorstellen van het bestuur voor het ondersteunen van de FEHAC, die zich inzet voor klassiekers en de MAG voor open en motorveilige wegen in Nederland en Europa. Hopelijk zorgen hun acties ervoor dat wij nog lang kunnen genieten van onze gezamenlijke passie en worden wij niet tot ongewenste burgers verklaard.

Hartelijke groet, Ronald van Beek
Voorzitter MGCN

CUBA LIBRE

HOE DE V7 IN CUBA
EEN BELANGRIJKE
PLEK KREEG IN DE
LEVEN VAN
TWEË BIJZONDERE
MENSEN

BRUNO SCOLA

We schrijven najaar 2018, Mandello del Lario. We zijn op bezoek in de werkplaats van Bruno Scola. Bruno was Guzzi medewerker en is nog steeds Guzzisto in hart en nieren! In zijn werkplaats staan en liggen diverse sleutelprojecten. Van het tunen van een blok tot volledig opbouwen van V-twins. Nog dagelijks is Bruno bezig met Guzzi's, Moto Guzzi tekende zijn leven. Bruno stond aan de wieg van de zeer succesvolle expeditie van Guzzi als politiemotor in de USA. Als technicus was hij erbij betrokken vanaf het allereerste begin.

Vertegenwoordigers van de Amerikaanse overheid hadden de V750 getest en waren onder de indruk van de performance. De trekkracht onderin en gemak van berijden had hun overtuigd dat deze Europese motorfiets wel eens een succes kon worden in Amerika, als politie-dienstfiets. Maar er waren ook direct vraagtekens bij de afwerking en details van hoe de Guzzi ontwerpers de uiteindelijke V7 hadden bedacht en in de markt wilden zetten. Zo moesten er treeplan-

ken op komen, volgens goed Amerikaans gebruik. Het contact slot wilde men aan de zijkant achter van de motor. Er moesten ook extra lampen op en, niet geheel onbelangrijk, de tankdop moest achterstevoren erop komen. Hoezo dat? Nou de originele eerste V7's hadden een tankdop die met een hevel, die nogal puntig was, en die met de punt naar achteren gericht was. En da's heel gevaarlijk als je in een snelle actie, hard naar voren schuift. Dus moest die punt naar voren gericht worden. Aangezien de dag erop de USA-bobo's weer huiswaarts zouden gaan, moesten alle verandering in één nacht aangebracht worden. Die klus werd geklaard door Bruno. De volgende ochtend stond daar het prototype van V7 special police, zoals de Amerikanen hem wilde hebben. Dik tevreden zijn de officials naar de US teruggereisd. Dat dit alles ook een commercieel succes was met alle California modellen behoeft geen verdere uitleg. Het aller begin? Hoezo dan? Waar Bruno ook bij was, was het ontstaan van de V7special, de 750cc versie van de 700cc. Dus nog voor dat de V7 in beeld kwam bij de US police. Om iets meer power uit het blok te krijgen, werd de cilinder iets opgeboord om er 750cc van te maken. Een goede zet zou je denken, maar het gladde V7 carter bleek niet zo bestand tegen deze extra 50cc, iets specifiek: niet bestand tegen extra trillingen met als gevolg dat er wel eens iets misging. De blauwe V7 is zo'n V7special, en ook nog eens een

bijzonder speciale special! Dit is het prototype van de V7special, de allereerste die omgebouwd is tot 750cc. Het frame nummer van deze Special is VS26AC, dus een vroege V700 van eind 1967/begin 1968 is mijn inschatting. Bruno heeft er al die tijd mee gereden en nog steeds. Hij laat ons onderdelen zien die vervangen zijn zoals een drijfstaang met daarop 300.000 Km. Inmiddels is het klokje al een aantal keren rondgegaan. En nog steeds blijft de motor lopen. Ik schat in dat deze special later wel een plaatsje in het museum gaat krijgen. Dat verdient de fiets zeker wel!

ANGELO ZUCCHI

We zijn nog immer in het najaar 2018 maar nu in de B&B bij Gechi, eigenaar en uitbater van Antica Officina di Giorgio Ripamonti (intimi weten wel waar dat dan is) en we praten over vervlogen tijden, waarin de bierflesjes nog in een houten kratje zaten. Eind jaren vijftig van de vorige eeuw begon Angelo als productiemedewerker in de Guzzi fabriek. Het halve dorp werkte daar immers ook, dus ook voor Angelo was er plaats.

Angelo werkte in de productie, maar hij droomde van een job als testrijder. Zijn jeugdige leeftijd stond dat eigenlijk in de weg, hij reed nog maar net op een Lodola rond. Die waren eind jaren vijftig best populair. Angelo's vader was houtvester in de bergen rond Mandello en hij had met zijn vader afgesproken dat hij

elke middag een verse lunch kwam brengen daar waar zijn vader in de bergen aan het werk was. Dat deed hij op zijn Lodola. Elke dag om 12 uur, tijdens zijn eigen pauze, nam hij motor en scheurde letterlijk de berg op. En weer terug om toch maar binnen het half uur weer terug op zijn plek aan de productielijn. Geen probleem voor Angelo. Dit was ook opgefallen door een leidinggevende. Die vroeg zich af waar Angelo telkens naar toe reed. Het bleek een heel eind in de bergen te zijn, en dat binnen het halve uur. Vanaf dat moment werd Angelo in de gaten gehouden door die manager. "Wat een coureur", dacht hij! "Misschien is hij toch wel geschikt als testrijder".

Zo kon de jonge Angelo midden jaren '60 beginnen als testrijder. Maar zoals zo vaak moet je onderaan beginnen. Er werd een testrit bedacht van 4000 km met een Trotter, een lange duurtest met een team van vier man waaronder Angelo Zucchi. De test slaagde en de Trotter werd een groot succes. Echter Angelo wilde meer. Het nieuwe geheime Guzzi project was al een tijdje gaande en daar wilde Angelo bij zijn.

De nieuwe 700cc twins werden zwaar getest en iedereen was laaiend enthousiast over de kracht van de machine. Er waren wel wat aanloopproblemen. Er was ook een dingetje met de startmotor. En zo kwam het dat Angelo voor het urgente startmotor-probleem de opdracht kreeg om direct op een V7 de oplossing moest gaan ophalen bij Bosch in Stuttgart, Duitsland. En het zou en het moest direct gebeuren, in de winter over de Alpen, van Mandello naar Stuttgart. Een hachelijke rit over de bergen (dat was hij wel gewend),

maar deze keer wel door de sneeuw. Er werden touwen om de wielen gebonden die als sneeuwkettingen moesten fungeren. En zo maakte Angelo de rit naar Bosch in Stuttgart en met succes: Nu werd hij als volwaardig testrijder gezien en gepromoveerd tot V7 testrijder. Zijn droom kwam uit.

Ondertussen was Bruno en het Guzzi management al ver gevorderd met het verkopen van de Guzzi V7 als politie motor aan de Amerikaanse overheid. Met name de LAPD had best wel interesse om de slome HD's te vervangen.

In die tijd was er een oorlog gaande tussen het westen en het oosten, de koude oorlog. Dat maakte dat ook in Cuba de interesse was gewekt in de V7 als overheidsdienstfiets. Op zijn Italiaans was er ook al een salesteam bezig om een deal te maken met Fidel om daar een paar V7's naar toe te verschepen. Zo gingen er een paar Guzzi's naar Havana samen met een instructeur die inmiddels alles van de V7 afwist: onze Angelo zat mee in het vliegtuig naar Cuba. Maanden is hij daar geweest, nog sigaren gerookt met Fidel C., volgens eigen zeggen. Hij had de tijd van zijn leven getuigen de foto met een Cubaanse schone achterop! Tijdens ons gesprek mijmerde Angelo nog dat hij wel terug zou willen..., maar dat mocht niet van zijn Italiaanse vrouw. Uiteindelijk zijn 600 stuks Guzzi V7's 750 naar Havana gegaan. Ik ben eigenlijk wel benieuwd of die nu nog terug te vinden zijn in dat land.

- Tekst: Mark van Lieshout / Foto's: Frits van Otterdijk -

6.200 KM DOOR DE BALKAN

DEEL 3

HEENREIS DOOR ITALIË

Vorige aflevering:

In het vorige deel hebben we ons kort voorgesteld en uitgelegd waarom we naar Albanië wilden. Wij dat zijn Huug B, Hans vR en Hans vdK en wat wij willen is motorrijden en avontuur. Dit deel van het verhaal gaat over het deel in Albanië.

LEKKE BAND

De V85 van Huug geeft met de nieuwe sensors geen problemen meer en loopt prima. De V85 van Hans had ons bezig gehouden met een soms wel soms niet langzaam leeglopende achterband. Uiteindelijk bleek het probleem te zitten bij de aanhechting van het ventiel in de binnenband. Hans heeft een spuitbus tegen lekke banden erin proberen te krijgen maar dat liep iets anders dan verwacht... wel een leuk effect trouwens die latex blubber over je velg en je schoenen... PPPFFRR-RTTTT. Het heeft geholpen, want daarna blijft de band hard.

DURRES, ALBANIË

We hebben de nachtboot van Bari naar Durres en de overtocht gaat voorspoedig. Al vroeg in de morgen om 6:00 uur worden we gewekt door een vrolijke melodie... alhoewel vrolijk?... AAOOOOOHHHHH, kreun, zucht, steun... pfffffft. Moet dat nou? We pakken onze spullen en eten een kort ontbijtje, we zoeken straks in Durres wel een tentje. We hebben de tijd om even naar het dek te lopen voor een eerste blik op de kust van Albanië, dat land dat tot 30 jaar geleden niet toegankelijk was voor ons normale stervelingen. De afgelopen jaren is er druk gebouwd en nog steeds. We zien typische havengebouwen en communistische woonkazernes maar ook veel moderne hoogbouw. Even inchecken, we rijden naar het grote gebouw waarop groot "Welcome to Albania" staat... maar nee daar moeten we niet zijn, we kunnen gewoon door naar de douane. Paspoort en

**"Met trekken en duwen en nog een paar keer
vast en omvallen, lukt het uiteindelijk
om hem weer vlot te krijgen."**

kenteken worden serieus gecontroleerd, en dat zal bij elke grensovergang voorlopig gaan gebeuren. Norse douaniers maken een scan en vragen gegevens op. Op zich gaat het soepeltjes maar toch zit je altijd weer een beetje in spanning. Bij een koffietentje met een bakker ernaast zitten we goed om Albanië en de mensen die hier wonen op ons te laten inwerken. En even de Garmin en TomTom afstemmen.

KUSTWEG NAAR SARANDE

Durres is met 175.000 inwoners de tweede stad van het land. Het is een grote havenstad en tevens badplaats met bijbehorende drukte en hoge flatgebouwen. Zo krijg je wel een goede indruk van het dagelijks stadsleven van de Albanees. Het valt nu al op dat er veel diesel gereden wordt, overal oude Mercedesen en Volkswagens... afgeleefde bakken uit Duitsland en Nederland. Op straat zie je de zwarte diesel sporen...

uitkijken als het gaat regenen, maar wij hebben mooi weer. Het zonnetje schijnt en het is die morgen al 24 °C.... in mei. We nemen de kustweg naar Sarande, een badplaats in het zuiden van Albanië, dicht bij de grens met Griekenland. De eerste kilometers door stedelijk gebied, saai, druk en warm. Daarna wordt de weg meer open en mooier. Na Vlore kunnen we genieten van een mooi uitzicht over de kust en de Adriatische Zee. Vlore is een vrij grote stad aan de kust. Vanaf de hoog erboven lopende kustweg zien we de stad beneden liggen.

STRAND EXCURSIE

Het asfalt is boven verwachting goed. Waar zijn die slechte wegen? Huug gaat voorop rijden, zijn Garmin geeft een meer avontuurlijke route dan de TomTom. Nou dat hebben we geweten. De weg kronkelt eerst onder een viaduct door, daarna een lang recht stuk door niemandsland, totdat we bij een kiezelpad uitkomen... we zitten nog steeds goed volgens de Garmin... Maar het pad eindigt op een leeg strand. Wijselijk blijven Hans en ik op het natte deel van het zand, maar Huug knort vrolijk door tot hij wegzakt en muurvast komt te zitten in het rulle zand. Tja, als een ondeugend jongetje wil hij natuurlijk graag in die grote zandbak spelen. Met trekken en duwen en nog een paar keer vast en omvallen, lukt het uiteindelijk om hem weer vlot te krijgen.

SARANDE

Sarande is een wat grotere badplaats ten zuiden van Durres. Hier blijven we twee dagen. Dage strand. Beetje luieren op een strandstoel. Het water is blauw zoals in een folder. Uitzicht op Korfoe aan de overkant van de plas. Regelmatig vaart er een draadvleugelboot naartoe. Hoe moet dat vroeger geweest zijn toen Albanië nog op slot zat, toen mochten ze hier niks en zag men de lampjes aan de overkant aan voor het toonbeeld van

PERMËT

De volgende dag weer inpakken en wegwezen. We willen via Gjakovë naar ons volgende B&B in het stadje Përmet. Përmet ligt dicht bij de grens met Griekenland en is omgeven door prachtige natuur zoals de Nemërçka bergen en Europa's laatste wilde rivier: de Vjosa Rivier! Maar voordat we daar zijn moeten we eerst nog een riviertje over met een pontje. We mogen €10 betalen voor ons drie, dat valt tegen zal wel speciale toeristenprijs zijn. De constructie van hoe een dieselmotor in een gebouwtje aan de andere kant ons middels kettingen over het water trekt is dan wel weer buitengewoon interessant. Werkt goed en we komen droog aan de overkant. Na een uurtje of zo komen we aan in het alom bejubelde Gjakovë... de oude binnenstad is Unesco werelderfgoed en daardoor een bekende toeristische trekpleister. Helaas zijn er wegomleidingen en grote touringcars staan overal geparkeerd. Het is druk en warm. We hebben al snel geen zin om in die hitte daar te zijn. Geen zin om de toerist uit te hangen. We rijden verder. Na een mooie rit door prachtige natuur komen we in Përmet, zie foto met moskee, grote steen en riviertje. Het B&B ligt in het oude gedeelte en we worden hartelijk ontvangen. Even douchen en van daaruit lopen we zo het stadje in. Heerlijk gegeten en gedronken in prima restaurant. Përmet blijkt bekend te staan om zijn traditionele gerechten en muziek. Van

Sodom en Gomorra... Inmiddels is de kuststrook ook hier flink veranderd en een lustoord van lol en plezier geworden. Sarandë heeft een luxe promenade langs de plezierhaven en overal eettentjes en hotels. Vanuit ons terras op de 4e verdieping kunnen we die avond mee "genieten" van een vrolijk verlichte plezierboot die met dreinende muziek heen en weer vaart. Nog even dan begint het hoogseizoen! Er komt een liedje in mijn hoofd... Zoutelande van Bløf.

dat laatste krijgen we een voorproefje als de avond valt begint een lokale band te spelen op het plein, de jeugd danst mee. Albanese muziek met Turkse invloeden. Authentiek. Weinig toeristen hier en dat bevalt goed.

GRIEKENLAND EN TERUG NAAR ALBANIË

Vandaag even terug. Hansje is in Sarande zijn toiletas vergeten met daarin... zijn reservesleutels!... Wat een straf... we moeten terug over die mooie bergweggetjes. JJJooooeepieJEEE... Hansje is weer helemaal blij als tas met inhoud weer terecht zijn. Tijd om na te denken bij een glaasje vers geperste sinaasappel. We willen richting Ohrid in Macedonië, we nemen een route die ons door Griekenland voert. Koffiestop ergens in Pogoni, verder is in dat deel van Griekenland niet veel te beleven. Weer de grens over terug Albanië in. Op en langs de weg paarden, koeien, schapen, zelfs varkens, je komt het hier allemaal tegen. We maken een tussenstop in Korçë. Daar hebben we een B&B met een prima restaurant. Het eten bevalt goed, gegrild vlees, gesmoorde courgettes, gevulde paprika's en aubergines, lekker veel knoflook en kruiden.

Volgende keer: Macedonië en meer.

Ciao, Huug, Hans & Hans

- Door: Hans van der Koelen -

NOTULEN ALGEMENE LEDENVERGADERING 2024 ZATERDAG 9 MAART

Aanwezig zijn 87 leden inclusief het bestuur.

1. 11.45 INSCHRIJVEN VAN DE AANWEZIGEN

**2. 12.00 OPENING VAN DE VERGADERING DOOR DE VOORZITTER
RONALD VAN BEEK, HIJ HEET IEDEREEN WELKOM**

**3. ALGEMENE MEDEDELINGEN ZOALS GEBRUIKELIJK: TELEFOONS
OP STIL**

4. GOEDKEURING NOTULEN ALV 2023

Bea van der Werf merkt op dat het verzoek aan de redactie een terugkoppeling te geven na het insturen van een stukje door een lid niet vermeld staat in de notulen, Deze worden toegevoegd.

Jurre Takema wil zijn naam graag goed gespeld zien in de notulen.

Fons Dorrestein meldt dat hij geen verjaardagskaart heeft ontvangen. Zijn gegevens worden toegevoegd aan de lijst vrijwilligers.

Na deze wijzigingen zijn de notulen goedgekeurd.

5. VERSLAG VAN HET SECRETARIAAT DOOR JEROEN VAN GESSEL

De club heeft een nieuwe website die lekker fris en eigentijds oogt. Daarbij zijn er functionaliteiten die de commissies in staat stellen om zelf op eenvoudige wijze aanvullingen te doen. Achter de schermen wordt er gewerkt aan de structuur van de club, het takenboek wordt onder de loep genomen en er wordt gekeken door het bestuur of er vernieuwingen nodig zijn om de club nog jaren mee te kunnen laten gaan.

Er zijn dit jaar weer veel te veel rouwkaarten gestuurd en dat is treurig maar ook logisch met een gemiddelde leeftijd van de leden rond de 60 jaar. Gelukkig zijn er ook veel nieuwe aanmeldingen waaronder ook een aantal die de gemiddelde leeftijd flink omlaag brengen. Dit zou te maken kunnen hebben met de nieuwe modellen die Moto Guzzi de laatste tijd uit brengt. Laten we hopen dat deze laatste trend zich voortzet.

6. JAN WINKEL DOET VERSLAG VAN DE KASCOMMISSIE Door de BTW en de inflatie zijn er dit jaar veel kasverschillen en ook zie je dit terug in de begrotingen. De toekomst is veront-rustend want over 5 jaar is het saldo nul als we hier niet op ageren. Bezuinigen is een optie of bijvoorbeeld het laten vervallen van het clubblad. Maar laatstgenoemde is een sterk bindmiddel en essentieel voor de club. Veel evenementen werden gesubsidieerd door middel van clubgelden en daar moeten we eerst maar eens naar kijken of dat nog haalbaar is. Verder zijn de cijfers heel netjes en met applaus volgt de-charge van Miranda als penningmeester want het was een hele klus dit jaar.

7. VERKIEZING KASCOMMISSIE LEDEN

Jan Winkel treedt af en er wordt gevraagd naar een nieuwe vrijwilliger om hem te vervangen. Wilfrank Nies staat op om zich beschikbaar te stellen.

**8. HET FINANCIËLE VERSLAG VAN DE PENNINGMEESTER DOOR
MIRANDA PLOOS-VAN AMSTEL**

Voordat Miranda haar praatje houdt, is er een klein eerbe-toon in de vorm van een videoboodschap om haar 20-jarig jubileum te vieren.

Contributie voor 2025:

Voor 2025 is het voorstel om de contributie te verhogen naar €32,50. Voor gezinsleden naar €12,50. Vorig jaar is al aangegeven dat we te maken hebben met kostenverhoging en dat zorgt onder andere voor deze verhoging. Daar waar wij een aantal jaren de leden een voordeel hebben gegeven om de contributie niet te verhogen omdat de algemene reserve naar beneden moest is dit tijdperk nu echt voorbij. De algemene reserve is nu rond de €34.000,00 (€58.322,31-€24.185,39) en het eigenvermogen staat op €90.000,00. Daar is het van belang dat de helft op de spaarrekening blijft staan als in geval van “nood”, dan blijft er €45.000,00 over om uit te geven. Dit advies wordt ook ondersteund door het administratiekantoor. Als we aankomende jaren niet gaan verhogen dan kan het wel eens zo zijn dat er over 5 jaar geen liquide middelen meer zijn. Dat is niet wat we willen, neem ik aan.

Er komt een vraag uit de zaal van Simon Wensveen, of de MGCN al heeft geprobeerd de btw-plicht terug te draaien naar vrijstelling. Veel andere merkenclubs is dit al gelukt.

We zijn er mee bezig maar nog zonder succes.

Henk Bos maakt zich zorgen om het btw-verhaal en vraagt zich af of het niet beter is dat leden zelf de hotels regelen.

Paul Buijvoets legt uit dat je hotels boekt als grote groep, anders kun je niet zo makkelijk reserveren.

Jan-Sybren legt vanuit de kascommissie uit dat hotels in het buitenland, mede door de nasleep van corona, voorheen geen btw rekenden maar hoe dat in de toekomst gaat is nog niet zeker.

Het financieel verslag is goedgekeurd.

9. CONTRIBUTIE

De contributie van 2025 gaat naar €32,50 per lid en €12,50 voor gezinsleden. Dit uiteraard vanwege kostenverhogingen. Met één stem tegen is dit voorstel aangenomen.

10. FINANCIËLE BEGROTING 2025 EN GOEDKEURING DOOR DE VERGADERING

Over de begroting zijn geen vragen en bij deze goedgekeurd.

11. VERSLAG VAN DE TOERCOMMISSIE DOOR PAUL BUIJVOETS

Leo Hommerich heeft zich teruggetrokken uit de commissie vanwege ernstige ziekte. Er is gelukkig ook versterking in de persoon van Rob de Weijze en Ron den Boef. Bij de Klassieker commissie zijn Theo Brinkman en Hans Prijs toegetreden.

12. AFSCHEID VAN OUDE EN VERWELKOMING VAN NIEUWE COMMISSIELEDEN

Volgens het rooster is binnen het bestuur de penningmeester

aftreedbaar. Dit had eigenlijk 10 dagen vóór de ALV bekend gemaakt moeten worden. Dit wordt genoteerd en een aftreden zal volgend jaar eerder gecommuniceerd worden. Gelukkig heeft Miranda zeg herkiesbaar gesteld en wordt meteen herkozen.

13. TERUGBLIK OP 2023 EN PLANNEN VOOR 2024 VAN DE REDACTIE

Na een korte pauze meldt Wilko dat Diny uit het bestuur is gestapt en dat er binnen de redactie nieuwe leden gewenst zijn. Deze oproep komt ook in de Koerier. Laatstgenoemde heeft sinds anderhalf jaar een nieuw stramien en dat wordt positief ontvangen. Dit is ook doorgevoerd in de nieuwe website. Mochten leden stukjes voor het clubblad schrijven en die gemaild hebben naar de redactie: als er geen reactie komt, bel of mail dan even voor de confirmatie. Ronald vult aan dat er altijd om kopij verlegen wordt gezeten, dus schrijf vooral iets! Het is een blad voor de leden, dóór de leden.

14. TERUGBLIK OP 2023 EN PLANNEN VOOR 2024 VAN DE KLASSIEKER COMMISSIE.

Op naar een mooi seizoen 2024.

Sleuteldag 29 april 2023 door Jan Keijzer en Hans Bok.

Voor het eerst de Sleuteldag in Nederhemert, de werkplaats leeg en schoongemaakt. Het weer was fantastisch en er hadden 13 personen aangemeld, maar er waren ongeveer 25 gekomen. Gelukkig hadden we genoeg versnapering ingeslagen. Het was een geslaagde dag. Bedankt Jan voor je inzet.

4 mei 2024 is er weer Sleuteldag in Nederhemert.

We hopen dat het weer net als vorig jaar zal zijn, en ook zullen er weer koffie en broodjes aanwezig zijn. Maar wel eerst aanmelden bij Jan Keijzer.

7 mei 2023: V7 dag Rockanje Edwin Brouwer en Henk Meivogel.

26 mei 2024: V7 dag (Maasbree) Edwin Brouwer.

25 juni 2023: 1-cilinderdag George en Hans.

Het was een bloedhete dag, wel 34°C werd het. Enkele mensen hadden al afgezegd. Toch kwamen er 27 mensen op af en na koffie met gebak reden we weg vanuit het dorpshuis in Austerlitz met Italianen van diverse pluimage; Gilera's, Morini's, Ducati's, één Aermacchi en natuurlijk oude en nieuwe Falcons, Stornello's, één Lodola, één Galletto en een paar tweecilinders. Onderaan de heuvel bij kruispunt “Quatre Bras” kwamen we in een kilometerslange file terecht, want halverwege Woudenberg wilde iedereen naar het Henschotermeer. Gelukkig was iedereen zo slim om erlangsop te rijden. De route ging door de Gelderse vallei

met veel slingerweggetjes richting Barneveld, alwaar we toch een paar stoplichten tegenkwamen. Rustig doorkacheland kwamen we in Renswoude aan om een ijsje te nuttigen en al het zweet af te vegen. Bij de Piramide van Austerlitz scheiden onze wegen.

9 juni 2024: Smallblockdag in Eck en Wiel George en Ronald.

We verzamelen tussen 10 en 12 uur bij restaurant “de Heerlijkheid” in Eck en Wiel. De route gaat door de Betuwe met halverwege een tussenstop. Tot ziens op 9 Juni.

18 tot 20 augustus 2023: KKW in Wezuperbrug: Ronald en Hans.

We werden weer gastvrij ontvangen bij Frank en Sandra. Er was een hele goede opkomst, met de tourrit op zaterdag was de groep groot. De achterrijder kwam met problemen met zijn remmen, maar ja het was geen Guzzi! Het was een geslaagd weekend.

16 tot 18 augustus 2024: KKW in Wezuperbrug: Ronald en Hans.

We worden weer gastvrij ontvangen bij clublid Frank en Sandra, eigenaren van camping goed vertoef, Vrijdagavond is pizza avond tot 18.00 uur, Zaterdagavond is er een BBQ. Zaterdag is er ook een toertocht door het mooie Drenthe. Wel aanmelden bij de klassieker commissie, je mag ook eerder en later verteken, maar dan wel doorgeven aan de camping.

23 september 2023: NVT-september Woerden Theo en George.

Theo Brinckman: mijn eerste NVT voor de Guzzi club. Als trouwe bezoeker van het NVT in Woerden leek het me leuk om het eens van de andere kant van de tafel van de MGCN te bekijken. Dat kwam mooi uit, want er was behoefte vanuit de club om de stand te bemannen en ik ben natuurlijk niet voor niets lid geworden van die mooie klassieker commissie. Eerst maar eens de spullen ophalen in Brabant en de volgende dag samen met George de marktkraam ingericht met een koffiezetapparaat en wat lekkers voor bij de koffie. Ik zag het somber in met het slechte weer, maar we hebben toch aardig wat koffie uitgeschonken aan verkleumde leden. Voor mij belangrijk om lekker te oh-en en andere Guzzi liefhebbers te leren kennen. Snijdt het mes mooi aan twee kanten. Ik was achteraf wel blij, dat we de kraam van de organisatie hadden gebruikt en niet onze partytent, want die had nu nog te drogen gehangen. Het was niet vreselijk druk dus de bezoekers pasten goed onder de beschutting van de marktkraam. De aankomende uitgave van het NVT zit ik in Imola op de oldtimerbeurs dus moet ik Woerden overslaan, maar als het even kan ben ik volgend jaar weer van de partij. Ik zal me dan wel wat beter voorbereiden dan afgelopen jaar. De stand was nu een beetje kaal en wel vindbaar voor leden, maar niet erg uitnodigend voor (nog) niet-leden. Al met al wel een leuke

dag geweest en ik geloof, dat de koffie gesmaakt heeft en de koekjes hadden ook veel aftrek. Lieve mede-guzzisten, graag tot een volgende keer.

14 september 2024: NVT-september Woerden Hans Prijs.

We maken er weer een fantastisch dag van, en kom gerust weer een bakkie koffie halen bij de club stand van de MGCN. We hopen dat dit jaar het weer beter wordt dan vorig jaar (regen). Let op, de datum is veranderd, het was altijd de laatste zaterdag van september maar nu is het een week eerder.

1 oktober 2023: brommerit Hans en Hans.

Deze keer had ik de Biesbosch gekozen voor de brommerit. En Petra zei tegen mij, ‘ik hoop dat het mooi weer wordt, want als het regent zal de weg slecht worden net al die akkerlanden’, maar we hadden geluk de zon bleef de hele dag schijnen. Ook weer een geslaagde dag. Nu gaat Hans Prijs de brommerit over nemen.

28 september 2024: brommerit Hans en Hans.

De brommerit is dit jaar in Vessem. Hans maakt van deze dag een hele mooie route met een tussenstop. We hopen dat er meer brommers en lichte motoren komen om een gezellige dag van te maken.

16 november 2024: KWW-voorvork en achter brug.

15. TERUGBLIK OP 2023 EN PLANNEN VOOR 2024 TOER COMMISSIE

Beste leden, bij deze het jaarverslag van de Toercommissie over 2023.

We gaan er dit jaar geen ellenlang verslag van maken, over de meeste activiteiten van de Toercommissie is reeds in diverse Koeriers verslag gedaan. Eerst een terugblik: Het hele jaar door van maart tot december is er vorig jaar weer een LM-rally geweest die voor de deelnemers reeds voor de Kerst van start is gegaan met het toesturen van de lijst door Maarten Ogg, met daarop de 150 te bezoeken landmarken over heel Europa. Er hadden zich 70 deelnemers opgegeven waarvan er 30 hun lijst met punten en foto's hebben ingeleverd. In de onlangs verschenen Koerier#1 hebben jullie al iets van het resultaat kunnen zien.

Het echte begin van het motorjaar was natuurlijk het Opeeningstreffen, georganiseerd door Pieter v.d. Graaf en Harry Klaver op camping Groen Geluk in Hekendorp. Helaas is het een erg verregende activiteit geworden met erg veel water en blubber; “een DRAMA” zoals een van de organisatoren het verwoorde. Er was slecht één diehard met een tentje aanwezig.

Op 30 april was het gelukkig wel goed weer met de regiorit Midden-Nederland, georganiseerd door Cees de Nas vanuit Grand Café de Hoge Weide in Utrecht. Met 26 deelnemers

was de opkomst goed te noemen en er werd een mooie rit gereden met daarin opgenomen ook weer enkele LM-en.

Op 14 mei hebben Kees Vriend en Jack Verhulst getekend voor de regiorit Noord-Holland vanuit Midwoud. Met maar liefst 36 deelnemers gaf de organisatie aan dat het fantastisch, zonnig en droog was; zeer geslaagd dus.

Van 20-25 mei vond in Riegel in het Zwarte Woud in Duitsland het Voorjaarstreffen plaats. Met Gert Jo Hoekstra als aanjager wisten 27 deelnemers die locatie te vinden om van daaruit enkele mooie ritten door Duistland en Frankrijk te rijden met natuurlijk ook weer de nodige LM-en. Onder de deelnemers ook 5 nieuwe gezichten die dit treffen als 1e MGCN-activiteit meemaakten.

Dan was er van 9-16 september de Grand Route 6, door Maarten Ogg en Leo van Hommerich georganiseerd. De samenkomst van de 47 deelnemers was in St-Leonard bij Salzburg in Oostenrijk. Van daaruit gingen de deelnemers over zelf te bepalen routes via Hochrindl in Oostenrijk, Kranjska Gora in Slovenië en Arta Terme in Italië terug naar St-Leonard. Het was een fraai treffen met veel mooi weer en schitterende routes, ook over de geitenpaadjes in de routes van Maarten.

Het Najaarstreffen werd van 19-22 oktober door Paul Buijvoets georganiseerd in Finsterbergen in Thüringen, Duitsland. Met 45 deelnemers ook weer een erg goed bezet treffen met slechts één dag wat regen en boven op de berg bij het hotel erg veel mist.

Als afsluiter van het seizoen hebben Eric de Winter en Winand Friederichs de Snertit op de kaart gezet, een rit met 29 deelnemers vanuit het Zuid-Limburgse Eijsden door de Eifel naar Abtei Mariawald in Heimbach om daar te genieten van de heerlijke erwtensoep met worst. De heenweg was het weer voortreffelijk, met afhankelijk van de gekozen route een droge of natte terugweg. Zij, die de noordelijke variant kozen, zijn droog gebleven, die van de zuidelijke variant over de Hoge Venen en de Baraque Michel zijn daar toch nogal nat van geworden.

Dan het heden:

De Toercommissie had afgelopen tijd wat personele problemen met beschikbaarheid en gezondheid. Mede daardoor hebben we voor dit jaar geen kans gezien een Voorjaarstreffen te organiseren. Nu is dit ook geen keiharde verplichting want het blijft vrijwilligerswerk. Helaas heeft Leo van Hommerich afscheid moeten nemen als toercommissielid. Als versterking zijn daar onlangs Rob de Weijze en Ron den Boef bij gekomen.

De toekomst:

Voor komend jaar staan op de planning:

- Het Openingstreffen van 5-7 april in Gasselternijveenschemond met op zaterdagmiddag de prijsuitreiking van de LM-rally 2023.
 - Op 28 april de regiorit Midden-Nederland vanuit Utrecht.
 - Op 12 mei de regiorit Noord-Holland vanuit Midwoud.
 - Van 28-30 juni het Zijspantreffen in Dongen.
 - Van 13-15 september de MotoGT in Sauerland/Eifel Duitsland.
 - Van 17-20 oktober het Najaarstreffen in Herbirzheim Rheinland-Pfalz Duitsland.
 - Op 26 oktober de Snertit vanuit Eijsden Zuid-Limburg.
- Verder zitten er voor 2025 al wel weer enkele mooie treffens in het vat maar daarvan moeten de ideeën nog verder worden uitgewerkt.

16. TERUGBLIK OP 2023 EN PLANNEN VOOR 2024 VAN DE GUZZI SHOP

Hier is geen verdere info aanwezig.

17. TERUGBLIK OP 2023 EN PLANNEN VOOR 2024 GUZZI RUMBLE

Het is alweer lang geleden, de Guzzi Rumble van 2023, maar hier een korte terugblik en daarna weer even vooruitkijken naar de plannen voor 2024.

Gesterkt door de ervaringen van het jaar daarvoor en met een ongewijzigde bezetting hebben we aan de Guzzi Rumble van 2023 gewerkt. We konden ook weer terugvallen op een stabiele groep vrijwilligers en dat zorgde voor veel efficiëntie. We weten van elkaar wat er gedaan moet worden en zeker bij het opbouwen van het kampement voor het treffen loopt dat bijzonder gesmeerd. Een groep was op donderdagmiddag al aanwezig en begon zodra de Guzzishop (Paul Buijvoets) de clubkar het terrein opreed met het uitladen en opbouwen van de partytenten.

Maar goed, voor het zover was, hadden we er alweer een paar maandjes voorbereiding opzitten. Net als anders begon dat met de verschillende klussen voor de communicatie. Stickers, posters, flyer en shirts. Paul Weekers trekt hier de ontwerpen en we worden door de redactie/mediacommissie ondersteund voor plaatsing van de dubbelzijdige poster in de koerier en drukwerk. Vanaf januari voerden we de intensiteit van de FB-pagina op en dit leverde een groeiend aantal volgers op. We hopen daarmee dan ook nog een keer de 300 bezoekers te bereiken, maar vooralsnog bleven we tussen de 230 en 250 hangen.

Op zaterdag overdag hadden we extra ingezet op meer-tedoen op het terrein. We wilden meer verkoop van onderdelen, meer sfeer en daar hadden we in 2023 de The Underdogs voor, die vanuit hun caravan op het marktterrein een

mooie show neerzetten. Dit werd bijzonder gewaardeerd en we kregen dan ook veel verzoeken om deze band vaker uit te nodigen. In 2024 komen ze weer. Verder is er voor de dag-gasten uiteraard PREGO! ijs en de uitreiking van de prijzen voor de verste, oudste, jongste en mooiste. Toevallig was de prijs voor de verste deelnemer, "The long distance rider award", een zuiger en drijfstang op een prachtig voetstuk en de winnaar was een Italiaanse Guzzist uit de buurt van Rome met de bijnaam "PISTONE". Hoe treffend! De "Best of show" werd op de gebruikelijke bedenkelijke manier gekozen en ging naar Duitse deelnemer met een zeer bijzonder verbouwde LeMans 1000 met kijkglazen voor de tuimelaars. Verder ook zondermeer vermeldenswaardig is de demomotor. Op het treffen konden de bezoekers op een gloednieuwe Mandello V100 S rijden die belangeloos beschikbaar gesteld werd door Goedhart Motoren uit Bodegraven. Kortom er was weer van alles voor oud en nieuw en de zaterdag was daarmee ook één grote reünie voor bezoekers en MGCN'ers.

Het feestgedruis werd begeleid door de Hillbilly Hayride met vrolijke rockabilly muziek en The Streets op zaterdagavond, een Red-Bull Rock Challenge finalist en dat was te merken. Prachtige avond! Wilfrank, bedankt voor het organiseren van de bands en alles wat eromheen komt kijken.

We zijn dit jaar net als vorig jaar weer met de vaste bezetting begonnen, een topteam. De communicatie is alweer op gang, de poster stond in de eerste koerier. Wilfrank heeft de bands voor dit jaar weer gecontracteerd en al het geluid eromheen geregeld. Dat wordt op zaterdag de Groovebuzz en op vrijdag de Atomic 4. En zoals gezegd spelen de Underdogs weer vanuit hun caravan. We jagen nog op een Stelvio V100 als demomotor via onze contacten bij dealers en nu ook de importeur. PREGO!, Sylvano-Pizza, Jan Robers, Stephan Guzzi, zijn er weer bij. We hebben weer prachtige prijzen die op de gebruikelijke rumbelige manier hun weg naar de winnaars vinden en we gaan er weer een groot feest van maken.

De essentie van de Guzzi Rumble is natuurlijk dat jullie er allemaal zijn. Dat we elkaar overspoelen met grote verhalen. Zoals Huub van der Lubbe van De Dijk het bezong: We gaan iedereen graag op zijn woord geloven, waarheid komt van binnenuit en niet van boven... En zo is het, we gaan vrienden ontmoeten, we gaan vrolijk zijn, we heten iedereen welkom, we hopen op veel buitenlandse gasten, we hopen op nieuwe gezichten en we maken herinneringen om nooit te vergeten.

Het is fantastisch om dit voor jullie te organiseren.

En dat zeg ik allemaal namens, Wilfrank, Miranda, Pieter, Ronald Bert-Jan, Harry, Paul en mijzelf (Jan Sybren).

Hartelijk dank allemaal en tot 21 juni!

18. RONDVRAAG

Simon Wensveen vertelt dat hij flink ziek is geweest en blij is met alle reacties die hij heeft gekregen. Het clubgevoel is hartverwarmend.

Kees van Kruisbergen deelt dat op facebook je een aanmelding kan doen om mee te gaan naar Italië op 12-14 september.

Jannie Rijks vraagt hoe het nu verder gaat met de Guzzishop. Het bestuur komt met een datum voor de nieuwe koers en de toekomst.

Jurre Takoma ziet geen minitreffen meer staan in de agenda. Is het een idee deze weer te organiseren? Miranda legt uit dat de belangstelling hiervoor te ver terugliep. Misschien is het een optie om het tijdens het zijspan treffen te doen? Dit voorstel wordt bij Astrid Gommers neergelegd.

Nico Fokkema zou graag willen dat er kritisch naar de nieuwe site wordt gekeken, want de ALV staat nog steeds op 2020. Hier wordt actie op ondernomen door Wilko. Astrid heeft op de beurs twee shawls gevonden en vraagt of iemand weet wie deze mist.

19. SLUITING VAN DE VERGADERING OM 13.45.

Tijdens de aankomende Algemene Ledenvergadering (ALV) organiseren we een speciale Moto~ Onderdelenmarkt! Dit is dé kans om onderdelen te kopen, verkopen of ruilen met andere enthousiastelingen. Of je nu op zoek bent naar een zeldzaam onderdeel voor je restauratieproject of juist overvloedige onderdelen wilt aanbieden, deze markt is de perfecte gelegenheid. Breng je onderdelen mee, ontmoet andere ~-liefhebbers en geniet van de passie voor onze prachtige motoren. Er is uiteraard ook ruimte voor een gezellige babbeleneenkopkoffie. We hopen jullie daar te zien!

Breng zelf een kleedje mee voor op de tafel

Met vriendelijke groet,
Klassiekercommissie

Aanvang: Aanvang 10.00 uur opruimen 11.30 uur.

Locatie: Camping De Koekoek, 47, 4235 VM Tienhoven

Organisatie: de klassiekercommissie

Info: klassiekercommissie@mgcn.nl

AGENDA ALV

15 MAART 2025

Camping-Cafe De Koekoek, Lekdijk 47, 4235 VM Tienhoven

11.45 uur

Inschrijving

12.00 uur

1. Start Algemene ledenvergadering
2. Opening door de voorzitter
3. Huishoudelijke mededelingen
4. Goedkeuring door vergadering van ALV verslag 2024
5. Verslag van het secretariaat
6. Verslag van de kascommissie
7. Verkiezing van kascommissieleden
8. Financieel verslag 2024 en goedkeuring door de vergadering
9. Contributie
10. Financiële begroting 2025 en goedkeuring door de vergadering
11. Afscheid van oude en verwelkoming van nieuwe commissieleden
12. Aftreden en verkiezing van bestuursleden

PAUZE

13. Mededelingen van de Redactie
14. Mededelingen van de Klassiekercommissie
15. Mededelingen van de Toercommissie
16. Mededelingen van de Guzzishop
17. Mededelingen Internationaal Moto Guzzi Treffen/Guzzirumble
18. Voorstel Fehac en MAG (zie bijsluiter)
19. Rondvraag
20. Slotwoord en sluiting van de vergadering door de voorzitter

Voorstel om in te stemmen met een vaste donatie per jaar aan de MAG

Inleiding:

De MAG zet zich al 35 jaar in voor veilig, vrij en betaalbaar motorrijden. Zij komen in actie tegen wegafsluitingen voor motoren, zorgen voor motorvriendelijke onderplanken bij vangrails, bieden effectieve meldpunten voor gevaarlijke wegsituaties en voor stoplicht sensors die niet reageren op motoren. Dát is belangenbehartiging voor motorrijders.

Zie ook voor meer informatie de website van de MAG: www.motorrijdersactiegroep.nl

Het organiseren van tourritten en toer evenementen is één van de doelstellingen van de MGCN, de MAG zet zich in voor open en veilige wegen voor motorrijders.

Om dit werk te steunen vraagt het bestuur aan de ledenvergadering van de Moto Guzzi Club Nederland in te stemmen met een jaarlijkse donatie van € 500,- aan de Mag, dit komt neer op € 0,30/lid/ jaar.

Dit voorstel wordt ter stemming gebracht tijdens de ALV van 15 maart 2025.

Het bestuur MGCN

Voorstel om in te stemmen met een vaste donatie aan de FEHAC

Inleiding:

Wij zijn benaderd door de voorzitter van de Commissie Twee Wielers (CTW) van de FEHAC met de vraag of de MGCN zich wil aansluiten bij de FEHAC.

De FEHAC is een club, waarin veel Klassieker clubs vertegenwoordigd zijn en die zich op nationaal en Europees niveau inzet voor de belangen van de eigenaren van klassieke voertuigen.

Zie ook de website van de FEHAC: www.fehac.nl

Even op een rijtje:

- Binnen de MGCN zijn een groot aantal Klassiekers en Youngtimers.
- Het rijden op deze motoren staat steeds meer ter discussie, op nationaal en Europees niveau
- De FEHAC houdt zich onder andere bezig met vrijstelling wegenbelasting, milieu, emissienormen en APK.
- Je kan alleen als club lid worden van de FEHAC, niet als individu.
- Er is een mogelijkheid om als club lid te worden van de FEHAC op de basis van een geschat aantal klassieke en youngtimer motoren.
- Binnen de MGCN zijn veel leden in het bezit van een klassieker (ouder dan 40 jaar) of een Youngtimer (ouder dan 25 Jaar) deze leden beleven veel plezier aan het rijden met en het in stand houden van deze motoren, ook wel rijdende erfgoed genoemd, wij weten niet hoeveel het er zijn.

Omdat de FEHAC de belangen van een groot aantal van onze leden behartigt, vraagt het bestuur aan de ledenvergadering van de Moto Guzzi Club Nederland in te stemmen met een jaarlijkse donatie van € 750,- aan de FEHAC, dit komt neer op € 0,45/lid/jaar, om zo dit werk te steunen.

In de ledenvergadering van 15 maart 2025 zal dit ter stemming gebracht worden.

Het bestuur van de MGCN

OOSTENRIJK 2024

HET OOSTENRIJK
TOERPLAN ONTSTOND
BEGIN 2023 ALS EEN SOORT
VAN VERJAARDAGSCADEAU
VOOR MEZELF. TIEN JAAR
GELEDEN TOEN IK 50 JAAR
WERD, HEB IK OOK EEN
SOORTGELIJKE MOTORREIS
GEMAAKT VAN ZEVEN
DAGEN.

Dat deed ik samen met een motormaat van mij die in mijn leven een bijzondere betekenis heeft als het om o.a. motorrijden gaat. Toen zijn we via Frankrijk naar Italië geweest, uiteraard ook naar de Moto Guzzi fabriek/museum.

Deze keer zou het Oostenrijk worden, gepland vertrek 18 mei 2024, terugkomst 25 mei, waarbij we in een vaste uitvalsbasis zouden overnachten om van daaruit toertochten in de omgeving of wat dan ook, al dan niet samen zouden gaan doen. Verder wilde ik ook graag een aantal personen meer mee vragen, die zowel in mijn motor, als privéleven dierbaar zijn.

Ik stel ze even voor: (foto 2) Op de Cali T3, Jan, degene die mij ook vergezelde naar Italië. Dan, op mijn oude V65 Polizia (Guus 2), Jan Willem, mijn makker, die ik heb leren kennen in mijn jeugdige motorleven. Uitgaans/disco/drink maatje en degene die na lange tijd weer motor is gaan rijden. Vervolgens, op een BMW GS, Jeroen, mijn trouwe muziekband-maat die met het motorvirus door mij werd besmet. En tenslotte op een Yamaha, Trace mt07, Jan Willem de zoon van Jan, die ik verder Willem zal noemen om verwarring te voorkomen. Willem kende ik nog niet zo goed, maar ik had

geen bezwaar dat Jan graag had dat hij meeding. Een onderkomen in Oostenrijk had ik snel gevonden omdat kennissen van mij daar een appartementenhuus bezitten en verhuren. “Landhaus Kitzblick” in Fürth, (www.apartment-zellamsee-kaprun.com). Ik had dit gereserveerd en het zou onze uitvalsbasis worden. Het plaatsje Fürth ligt net ten noorden van de Kaprun, de Großglockner en ten westen van Zell am See. De voorbereidingen en plannen maken konden beginnen. Zelf heb ik diverse routes thuis gegenereerd in Kurviger en één daarvan was de Großglockner vanaf de zuidkant oprijden. Onderwijl, begin 2023, diende er zich, eigenlijk al een tijdje langer hoorbaar, een irritant geluid in de versnellingsbak, joelen in de 5de versnelling alsof je er een sirene op had staan. Nu had ik nog een versnellingsbak op de zolder liggen van een Florida die zo’n tien jaar geleden samen met nog wat LOT onderdelen uit België hier naar toe zijn gekomen. Deze bak heb ik in de zomer van 2023 nagekeken en van nieuwe keringen voorzien, klaar om in februari/maart 2024 te wisselen. Echter in oktober van 2023 veranderde er voor wat betreft de motor de plannen, omdat ik te horen kreeg dat de Guzzi’s van eigenaren zouden veranderen. In februari heb ik dus eerst mijn “nieuwe” Guus in orde gemaakt door er een andere versnellingsbak op te zetten, want die had hetzelfde probleem als mijn vorige (foto 3). Dit verhaal, “Guus van Pieter”, hebben jullie inmiddels kunnen lezen in de Koerier. En nu rijd ik dus op Guus en Jan Willem op Guus 2 die hij inmiddels heeft opgefrist en eigen gemaakt. Hoe dat is verlopen

mag hij zelf vertellen. Wel vertel ik dat het gesleutel naar mijn gevoel niet echt soepel verliep zo vlak voor vertrek richting Oostenrijk, waardoor ik begon te twifelen of Jan Willem überhaupt mee kon maar ook dat is gelukt.

Een week voor vertrek thuis de laatste perikelen glad gestreken, wat neem ik mee en wat niet, hoe bepak ik m’n brommert, in welke koffer of tas stop ik waar wat en wat neem ik mee aan kleding, etc. Daarnaast heb ik al een paar dagen diep in mijn achterhoofd een soort van onbestemd gevoel dat ik lastig vind om te omschrijven, maar kort door de bocht is het een soort van gevoel dat ik het best kan omschrijven als: “Er gaat iets daar of tijdens die reis niet zoals gepland..., niet goed...”. Wellicht dat als je ouder wordt, je er niet meer zo onbevangen induikt, teveel denkt, waar je 40 jaar geleden niet eens over nadacht, daar denk je nu wel over na.

Vermoed dat dat ook is, omdat ik dit soort reizen weinig maak en daardoor onzekerder ben geworden.

Zaterdagochtend, 18 mei, tegen kwart voor zeven, vertrek ik van huis, (foto 4) uitgezwaaid door mijn drie lieve meisjes en rond half 8 kom ik aan in Borken, Duitsland bij Jan en Agnes waar ons verzamelpunt is. Jan Willem en Willem waren de avond daarvoor al aangekomen en hadden van de gastvrijheid van Jan en Agnes genoten. Zij zaten aan het ontbijt toen ik binnenkwam en ook Jeroen kwam niet veel later aan rijden. Na een kop koffie allen de motoren gestart en nog even ergens bij Borken de tank vol gedaan. Met Jan op

de Cali T3 voorop, reden we via de binnendoor wegen richten Kitzingen am Main waar we een hotel hadden gereserveerd. Snelwegen zouden we alleen rijden in een soort van (tijd/vermoeidheid) nood.

We reden richting Hamm, via de streek Winterberg in zuidoostelijke afzakkend naar Würzburg. Kitzingen ligt er net ten zuidoosten onder. Onderweg de nodige

rust en tankpauzes gemaakt en genoten van de steeds meer heuvels, bochten en prachtige natuur. Tijdens het rijden, moesten we regelmatig aan Jan Willem zeggen dat Guus 2 z'n kofferdekseltjes los liet trillen, had ie vaker en eerder al last van. Die slotjes zijn niet echt voorzien van een degelijke sluiting, een beetje rammel-passing. In Würzburg gooide mijn Guus zelfs het hele slot uit het kofferdekseltje en die dus maar dichtgeplakt met tape. Aan het begin van de avond meldden we ons bij het hotel waar de man achter de balie meteen een tafel reserveerde bij een Grieks restaurant. Nadat we ons opgefrist hadden, zijn we daar gaan eten. Na een paar biertjes drinken en wat ouzootjes achterover hadden geslagen, liepen wij naar we naar het hotel. Het was een vermoeiende dag geweest en de volgende dag hadden we een soortgelijke dag voor de boeg. Ik sliep die nacht slecht, zou je niet verwachten na zo'n vermoeiende doch leuke dag, was zelf erg onrustig, had het veel te warm en dan weer veel te koud.

Na een goed ontbijt, tegen negen uur, onder een prachtige ochtendzonnetje vertrokken richting Oostenrijk, waarbij we München aan de oostzijde passeerden. Tussen Mindelstetten en Neustadt an der Donau staken we de Donau over, waarbij ik meteen een soort van Flash-Back kreeg en aan mijn jeugd op het voor-gezet onderwijs terug dacht, de muzieklessen, waarbij de leerjaar het klassieke werk van Johann Strauss ten gehore bracht en uitleg gaf over de stroom en de grilligheden van deze rivier die in het muziek ook naar voren kwamen. Een week nadat wij terug waren bleek letterlijk echt hoe grillig deze rivier kan zijn!... Door ging het richting Inzell, ik weet alle tussenliggende plaatsen niet precies meer, maar wel dat we een poosje daarvoor heel in de verte af en toe de grijs/donkerblauwe contouren van de bergen te zien kregen. De heuvels werden ook steeds groter en af toe zagen we nu ook meer rotswanden (foto 5). We bereikten Inzell waar we de grens met Oostenrijk wilden passeren, echter bleek er een ümleitung te zijn omdat er een tunnel was afgesloten en het

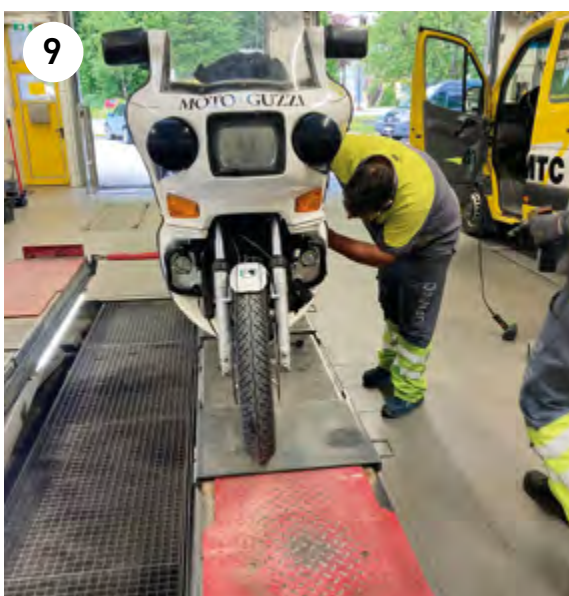
gevolg was omrijden. Een stuk westwaarts rijden dan maar en bij Reit am Winkel de grens over. Dat heeft ons ongeveer een uur extra tijd gekost en eigenlijk hadden we de knollen wel een beetje op, we hadden geen keus. Ach, de omgeving is prachtig en tijd hebben we genoeg, tenslotte ben je op vakantie. Zell am See was druk, werkzaamheden aan de weg. Moe, maar met een goed humeur, komen we aan bij het appartement en daar worden we welkom geheten door Wibke en Bart. Onder het genot van een biertje wordt er door Wibke een tafel gereserveerd bij een restaurant in het dorp. De volgende ochtend toen ik wakker was, ging ik met een kop koffie op het balkon zitten genieten van het uitzicht, waarbij we uitkijken over het dorpje Fürth met verderop Kaprun (foto 6). Een groep roodbonte koeien sjokt door het dorp richting de verderop gelegen weilanden waar zich het dal van Kaprun bevindt en rechts daarvan, iets hoger gelegen de skiliften die je omhoog brengen naar de Kitzsteinhorn. Daarachter zie je de top van de Großglockner welke soms schuil gaat in de wolken. De weilanden rondom het Kaprun-dal zijn prachtig groen. Tussen Fürth en Kaprun loopt de doorgaande weg en een smalspoor waarover een soort van boemeltje rijdt en af en toe ook een stoomloco met wagons, wat een prachtig gezicht oplevert en mij doet denken aan een beeld van Madurodam. Hoe mooi kan het leven zijn!

Na het ontbijt maakten we ons klaar om een toerke te doen welke aanvankelijk over de Großglockner zou gaan. In eerste instantie wilden we na twee dagen zeven tot acht uur op de motor zitten, een rustdag, maar dit bleek volgens de weersverwachtingen de nog enige mooie dag te worden, voor de volgende dagen werd er heel veel regen verwacht. Echter onze gastvrouw vertelde ons dat de Großglockner pass zonde van het geld zou zijn en ze begreep niet dat ze daarvoor zoveel geld vroeg om in een treintje achter elkaar over een soort

van grote doorgaande weg te rijden en dat het mooiste gedeelte op dit moment ook nog eens afgesloten was en je boven verder niks zag door de mist. Daarvoor in de plaats raadde zij aan om de Passo-Stalle te gaan doen (foto 1). Nou, daar hebben geen spijt van gehad! Weer heerlijk genoten van de bochten en natuur, het geroffel van de V65, het relaxte geouwehoer tijdens te pauzes met de vrienden en het mooie weer. Aan het einde van de middag waren we weer terug in het prachtige appartement, motorkleding uit, op het balkon gaan zitten, biertje erbij en genieten waarna we wederom naar hetzelfde restaurant gingen als de dag ervoor. Het werd een gezellige avond.

Dinsdagochtend eerst even boodschappen doen voor het ontbijt en ook avondeten, want het restaurant was die avond gesloten. Het was bewolkt maar droog en dat zou het naar alle waarschijnlijkheid tot midden op de middag zo blijven. Eerst ontbijten en met ons allen besloten dat we een wandelingetje gingen maken naar Kaprun, waar zich een oldtimermuseum bevond. Er zijn vier zalen waar allerlei antieke voertuigen staan, waarvan het merendeel Europese auto's, enkele tractoren, scooters en motoren, wat Amerikaans spul is er ook tussen gedrukt. Het valt ons op dat er niet echt een lijn of thema in zit, een beetje van: "we hebben weer iets gekocht en die druk ik hier tussen". Het gevolg is dat je eigenlijk al snel je aandacht verliest of juist dat bijzondere voertuig niet ziet staan. Afijn, na anderhalf/twee uur stonden we weer buiten en Jan Willem besloot om een stukkie te wandelen richting de skiliften, de anderen kozen voor wat minder inspanning door een terrasje te doen, vochtgehalte aanvullen en gereedmaken om te voet terug te gaan naar het appartement. Het werd opnieuw een gezellige avond.

Woensdag. Het ochtendritueel sleet er al aardig in, koffiedrinken, eitjes koken, ontbijtspullen op de tafel zetten, ontbijten en de planning voor de dag doorne-

men. Het weer was half bewolkt, met af en toe een drup regen. Ik wilde nog een toerke door omgeving doen en Jan besloot om nog een wandeling te maken. Met ons viere de motoren gestart en het viel me op dat Jan Willem Guus 2 erg moeizaam aan de praat kreeg, startmotor ging makkelijk rond, maar de motor wilde niet aanslaan. Na een tal van pogingen liep de motor wel, maar dit was niet zoals ik dat jaren gewend was van Guus 2. Afijn, rijden maar. De toer was ongeveer 150 km en we reden nu over de kleine weggetjes, tussen de weilanden en via kleine leuke slingerweggetjes (foto 7). Tijdens de tankstop en pauzes start Guus 2 wel vlot en hebben we er verder geen aandacht meer aan besteed. 's Avonds uit eten geweest en het vochtgehalte aangevuld.

Donderdag. Bewust geen toer dag. De komende twee dagen zouden we weer zeven tot acht uur op de motor

zitten. Na het ontbijt kwam Jan met het idee om met de trein naar Zell am See te gaan (foto 8). We hadden vrijkaarten voor openbaar vervoer gekregen via Landhaus-Kitzblick. Toeristen accommodaties in Oostenrijk kunnen deze kaartjes voor hun gasten aanvragen, alle soorten accommodaties betalen de overheid een bijdrage hiervoor en dus reist de toerist kosteloos met openbaar vervoer. Lekker rondgeslenterd, paar bierkes gevonden, beetje de toerist uitgehangen dus (foto 12). Bij terugkomst bij ons appartement aan het einde van de middag kwamen Bart en Wibke nog even een biertje met ons doen en onderwijl waren Jan Willem en ik bezig met olie peilen en Jan Willem probeerde Guus 2 te starten. Die gaf echter niet thuis. Als ie al ietwat aansloeg liep ie beroerd, diverse dingen hebben we nagekeken, het leek erop dat er niet genoeg brandstof kwam, Jan Willem besloot de ANWB te bellen. Er kwam een monteur en die man had echt wel sjoerge van motoren, kreeg em ook niet goed aan de praat, motor moest toch naar de garage voor onder andere een compressietest (foto 9). Inmiddels hadden we het tijdstip bereikt om naar het restaurant te gaan eten. Wibke bood aan om met Jan Willem mee te gaan naar Zell am See en zou hem daarna naar het restaurant brengen. Erg jammer dat Guus 2 net nu zo moest protesteren, het had wel een beetje invloed op de sfeer tijdens het eten, maar het is niet anders. Toen ze later terug kwamen in het restaurant werd er voor Jan Willem nog eten gemaakt. Vrijdagochtend na het ontbijt maakten we ons klaar om te vertrekken. De ANWB ging deze dag vervangend vervoer regelen voor Jan Willem en hoe spijtig, wij reden

zonder hem, met ons vieren richting Kitzingen, waar we in hetzelfde hotel zouden overnachten als op de heenweg. De route terug was nagenoeg dezelfde als heen. Op een paar druppels na hebben we het de hele dag droog gehad en de temperatuur was aangenaam. Het was tegen half zes, met nog ongeveer tien minuten te gaan tot het hotel, kregen we een enorme hoosbui over ons heen die ons een drijfnatpak bezorgde en binnen in het hotel een spoor van water achter ons naliet. Jan Willem was met een auto van de ANWB een half uurtje later ook gearriveerd en gezamenlijk zijn we uit wezen eten. Zaterdag, het weer was goed en na het ontbijt de motoren gestart... behalve die van Jan, de Cali had geen stroom genoeg om de startmotor in beweging te krijgen. Heb nog de schroevendraaier trucje geprobeerd maar niets. Aan-duwen dan maar en dat hebben we in de loop van de reis dus maar na elke (tank)pauze gedaan (foto 10). De reis zelf was geweldig! Mooie slingerwegen door bossen en de

glooiende heuvels vorderen we gestaagd richting Borken waar Agnes op ons zou wachten en eten had gemaakt. Met de finish in zicht, nog 20 kilometer te gaan, sloeg de Cali van Jan af en had geen stroom meer... Jan besloot om Agnes te bellen om hem te komen ophalen. Samen met Jan Willem die een auto van de ANWB had en al in Borken was, kwamen ze naar ons toe. De Cali werd achter het gebouw van het stationnetje Dorsten-Lembeck neergezet en die zou Jan de volgende dag ophalen. We reden de laatste kilometers naar Borken en hebben samen nog lekker gesmuld van de pizza en Jeroen trok de conclusie dat slechts 40% van de motoren waren uitgevallen. Afijn, tijd om naar huis te gaan dus, waarna we afscheid namen en ieder zijn eigen weg naar huis ging. En Ja, het was een prachtige week! (foto 11).

- Door: Marcel Wensink -

GT 2024

DE ONTMOETING

M'N LAATSTE 5 LANDENRIT
WAS IN 2005. TOEN SAMEN
GEREDEN MET LEX VAN STRIEN
OP ZIJN VERCHROOMDE V7
UIT HET JAAR UR.
DAARNA ZIJN WE ELKAAR
UIT HET OOG VERLOREN.

Bijna 20 jaar later inmiddels weer lid van de MGCN wordt de 2 jaarlijkse GT, nu, 2024 gepresenteerd. Gelijk in juni ingeschreven en de dagen geteld naar de start. 1000 km toeren in het bochtige Eifel landschap. Dat wil zeggen, eerst nog even 245 km vanaf woonplaats Egmond naar Gulpen sturen. Zou Lex heel misschien ook weer meedoen, is hij nog wel lid van de club vroeg ik mij af. Nah, mijmeringen, wat zou het. Ben in het voorjaar ook in mijn eentje binnendoor over de pas Mont Lac de Cenis gereden. In 5 dagen met tentje en keukenkist achterop 3000 km gereden. Nu in clubverband de GT. De omgebouwde T3 naar een SP1000 heb ik nog nauwelijks sinds de Frankrijk tocht onderhouden. En dat kwam mij later duur te staan.

Vrijdagochtend de 13e, het bijgeloof tartend, om 08.00 de Guz gestart. En over de snelweg richting Gulpen gereden. Had flink het gas erop totdat ik ter hoogte van Den Bosch nog een Guzzi dacht te zien. Die reed wel 100 en ben er achter gaan hangen. Hee die kwam ook uit westelijke richting. Effe er naast rijden. Lijkt wel een V7. De man met een grijzend baartje steekt zijn duim omhoog en wijst richting Gulpen. Ook naar de GT vraag ik onhoorbaar achter de monddoek en gesloten Helm. Zou het ...Lex... Nee, dat zou wel heel toevallig zijn. Ik blijf achter de V7 rijden en hoopte stiekem op een stop bij een tankstation. Ik zag de bestuurder onder zijn tank frunniken. Ha, die gaat vast op reserve en dan hebben we een stoppie. We zwieren naar binnen en stoppen even naast het tank gedeelte. Daar zie ik een verchromde carb onder de zwarte tank. We kijken elkaar aan. Lex", roep ik. "Eugene", krijg ik als antwoord. We rijden door naar een stopplaats, de helmen gaan af, de herkenning is compleet. Wat een toevallig gaaf weerzien, halen koffie, lullen aan een stuk door, slaan elkaar op de schouders en, en..... we rijden weer verder met een big smile achter de helmen. Ik blijf mijn hoofd schudden, hoe is dit mogelijk. Dit moet de kracht van het club leven zijn, zeker van MGCN. Daarover later meer.

Richting Gulpen begint het geslinger door een prachtig heuvel landschap naar het verzamelpunt. Er waren al een aantal Guzzisten aanwezig met bijna alle generaties Guzzi motoren. Als ik het goed heb waren er 36 deelnemers die na het inchecken met een stempel kaart richting Huttenmuhle 1, 56294 in Hillscheid gingen. 269 km met veel bochten. Na een prachtige rit arriveerde we om 18.00 bij Hotel Huttenmuhle 1. Onderweg een stort bui. Toen we eindelijk onze regenpakken over de onwillige motorkleding hadden gesjord werd het droog. Inchecken en naar de hotelkamer. In de prachtige luxe kamer met dito douche en toiletruimte staarden

we met zijn tweeën naar een vast 2 persoons bed, niet al te breed en erg uitnodigend om als lepeltes te liggen. Ja erg leuk dat we elkaar na jaren weer zagen en we zijn allebei, laat ik voor mijzelf spreken, heel privacy gevoelig. En zeker gaat een Duits hotel niet voor ons bepalen hoe wij de nachten door gaan brengen, dus op naar de receptie. De dame aldaar begreep ons volkomen of wilde van dat gezeik af en regelde in een mum van tijd een luxe uitklap bed. Probleem opgelost! We bestelde een kleintje bier, dat wil zeggen, dat begint daar met en halve liter. Na de warme hap nog een paar kleintjes bier en pitten, in ons ieder eigen bedje, heerlijk!

Zaterdagochtend, twee ritten voor de boeg. Van het hotel naar Homberg 254 Km en vandaar uit via een andere route weer naar het hotel. Sturen, hangen in de bochten en gas geven. In het begin nog wat voorzichtig. Voor de bocht snelheid aanpassen, motor op toeren en in de bocht gas geven. Ja ja Mister Augustini, dat ging zeker allemaal goed. Een paar keer moest ik de achterrem en dus de gecombineerde voorrem aanspreken en ging ik waar ik naar keek. En weer opnieuw proberen. Door de bochten heen kijken en wat meer proberen te ontspannen door niet zo in de handvatten te knijpen. Beetje de Sen opzoeken, meditatief bochten rijden. Waren er alleen maar bochten? Zeker heel veel! Totdat rechtop komend uit een bocht de lunchplek Homberg opdook. Half verscholen in de prachtige omgeving van het Taunusgebergte. Had nog maar net de motor op de zijstandaard gezet, nog na kikkend van het bochtenwerk stond daar ineens een prachtige dame die mij overdonderde met de vraag wat ik wilde. Warme soep, broodjes, hamburgers, koffie, fruit! Er stond een stand met een immens gasstel, tafels met etenswaar en dat kwam allemaal uit een klein autootje omdat de camper die er voor bedoeld was ergens met panne stond. Kijk, dit zijn dus de mensen die de MGCN vertegenwoordigen, ook motor rijden en dit voor nu hebben opgegeven om de GT rijders te verzorgen. FAN TAS TISCH!!!!

Nog een verrassing. Daar stond toch Martin Waardenberg!? Hij leek er sprekend op. U weet wel, van Waardenberg en de Jong. Ga even naar YouTube, zoek naar dit duo, beeld even de persoon Waardenberg in, qua houding, stem en gezichtsuitdrukking en ga dan weer terug naar de lunchplek. Staat ie daar. Komt er een motorrijder voorbij en zegt ie met een Rotterdams droog accent "Ben je alleen" wat de man beaamt Vervolgt ie "Gezellig, doe je voorzichtig" Ik vrees dat ik zo op papier de scene niet goed kan weergeven maar kwam niet meer bij van het lachen.

Het was heel gezellig tijdens de lunch. Goed voor de contacten. Je hoort ideeën, belevingen en ervaringen over het motor leven en de Guzzi's in het bijzonder.

Nieuwe modellen en oud spul wat maar blijft rijden. Toewijding voor elkaars hobby wat ook zeker in de diverse fora in het clubblad te vinden is

Genoeg sentimenten, we moeten door, 255 Km in de middag sessie. We kwamen langs prachtige dorpjes, waterlopen, vakwerkhuisen en kasteeltjes. Ik moet met schaamte bekennen het in flitsen gezien te hebben. Daarvoor joegen we de motoren te veel door de bochten en was het een adrenalistisch genoeg om zo plat liggend door lange doordraaiers te jagen. Lex zag ik regelmatig aan de horizon verdwijnen. Die was werkelijk een op die V7. Pas veel later had ik het ook weer te pakken. Droog weer en droog asfalt met een paar Bridgestone Battlax banden. Het weer was in

de ochtend somber en koud. Later op de dag kwam de zon door en wat vind ik dat een boost. Lekker warm, mooi landschap, goed voor het humeur. Althans, ik ben daar best gevoelig voor.

We hadden al snel in de gaten dat we die 255 Km niet voor het donker zouden halen en besloten een stuk af te snijden. Daarvoor hadden we te lang van de oergezellige lunch genoten. Met die moderne navigatie is dat toch erg makkelijk. Je drukt met je vinger op de dichtstbijzijnde aansluitende route, dan op "Rijden naar" en daar gingen we weer om op 19.00 voor het eten weer binnen in de Huttenmühle 1 te zijn. Douchen en een kleintje bier. Het was die avond met zijn allen weer beren gezellig. De wegen waren gemiddeld goed tot uiterst hobbelig. Enkele malen werd de route geblokkeerd door afgezette en opengebroken wegen. Maar ja die zaterdag werd er niet gewerkt dus knarden we er gewoon doorheen. Kortom, dat maakte het ook weer spannend. Zondagochtend naar huis. Correctie, het vierde deel van

de route. Ik moet bekennen dat ik meer naar de volgende lunchplek uitkeek dan naar huis te gaan. Nog even met de aanwezigen gezellig verzamelen en dan weer die 245 Km naar Egmond en Lex naar Heiloo. We vertrokken na een uitstekend ontbijt op een mistige ochtend. De motoren waren zeiknat van de ochtend dauw. Toen nog met mijn contactpunten gaf dat nog wel eens start problemen. M. Dumesnil had nog een set Newtronic E ontsteking liggen. Ik moet zeggen, fantastisch. Toch wil ik me ook verdiepen in de E set van SWF. Komt toch bij onze club vandaan.

Het werd een prachtige met zon overgoten dag. Niet te warm en een goed motorrijtemperatuurtje. Dit worden een paar mooie 248 Km naar de eind lunch. Dat wil zeggen, het prachtige draaien en keren ging in steeds drukker wordend verkeer naar mate we Aachen naderde. Natuurlijk zondag, prachtig weer en veel auto's op de weg. Het aantal motoren nam eveneens drastisch toe. Mooi was het gedeelte van Koblenz langs de Rijn en de Moezel richting Cochem en ook super druk toeristisch. En dan werd er ook nog eens op de route een recht doorgaande weg geblokkeerd met een hek en een eenrichtingsbord. Nou worden er wel eens in de Eiffel, met name in de weekenden, wegen geblokkeerd die verboden zijn voor motoren. Dus maar weer de vinger op de TomTom voor een alternatieve route. Ruim na 15.00 kwamen we aan op een prachtige parkeerplaats in een bos bij Stolberg in de buurt van Aachen. En daar stonden ze weer hoor. Soep, broodje worst, broodjes koffie..... En dan het afscheid. Afstemmen, adres noteren voor het toegestuurd krijgen van een GT 2024 T-shirt, tanken en naar huis. De meesten waren al naar huis. Wij waren later op het eindpunt omdat de koppelingskabel van de Guz brak. Op zich geen probleem. Een reserve kabel was gauw geplaatst. De kabel brak bij een aangeschroefd tonnetje. Misschien moet ik maar eens een kabelhulsje over de kabel plaatsen en hierop het tonnetje aanschroeven. Een ander vervelend probleem is het onderweg verliezen van de linker zijkap.

Terugkijkend? In alle opzichten prachtig. De ontmoeting met Lex voerde wel de boventoon hoor en dan samen die kilometers aan elkaar rijden. De meer dan uitstekende verzorgde lunch, De contacten met elkaar, het hotel, het landschap. En absoluut waardering en respect voor de organisatie. Wat moet hier een werk in hebben gezeten.

Oktober de Najaarsrit? Eerst dit verteren. Eenieder bedankt en groet!!

- Door: Lex van Strien en Eugene Kraakman -

OP ZOEK NAAR EEN AIRONE

Al een tijdje was ik op beurzen aan het lonken naar een Airone. Op de beurs in Utrecht verleden jaar sprak ik een kennis, die een Airone Turismo te koop bleek te hebben. Nu is de garage vol, maar hij bedacht een oplossing. We kunnen wel wat ruilen. Ik toog naar zijn huis en zag daar een Airone in een heel slechte staat en ben te leurgesteld naar huis gereden. Deze motor was te ver heen. Echter, het bleef maar aan mij knagen. Als ik het nu niet doe, is de motor ten dode opgeschreven en belandt hij ergens achter in een schuur om daar weg te kwijnen. Dat kon ik niet over mijn hart verkrijgen en heb de koop gesloten. Gelukkig bleek het blok, op een ontbrekende stoterstang na, nog heel goed weer in goede conditie te brengen. De magneet gaf geen vonk. Dat viel even tegen, want die zijn aardig aan de prijs. Goede raad bleek niet zo duur, want Hans Bok kreeg hem voor mij weer aan de gang. De dynamo kreeg van Hans ook TLC en doet het ook. Het rijwielgedeelte geeft helaas wel problemen. Alles zit vastgeroest en soms helpt kruipolie/warmte en slagschroeven-draaier, nu niet en nu loop ik tegen wat problemen aan, maar ik geef niet op. Ik hoop de Airone ergens volgend jaar aan te kunnen bieden bij de RDW. Ik beleef veel plezier aan het sleutelen en daar was het mij voor een groot deel om te doen. Eerst maar eens rijdend maken en dan als lopend project telkens wat mooier maken. Ik verheug me er al op om ergens op een klassieker evenement mijn opwachting te maken. Tot later.

- Door: Theo Brinckman -

De Hoge Weide

Regiorit Midden Nederland 27 april 2025

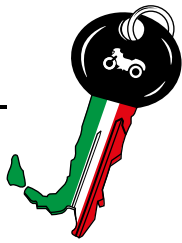

Zoals elk jaar wordt ook dit jaar weer de regiorit Midden Nederland gereden vanuit het Grand Café De Hoge Weide aan de AB Harrewijnstraat 45, 3544AL in Utrecht Parkwijk Zuid.

Verzamelen vanaf 12:00 uur onder het genot van een bakkie koffie met na afloop de gelegenheid om a-la-carte te dineren.
De deelname is kosteloos.

STEIN DINSE

Fuel in the blood
Italy in your heart.

Get your DUCATI ready for the NEXT SEASON!

UP TO
8%
club
discount*

Brake discs

Shop now

Filters

Rear sprockets

Spark plugs

Brake pads

and more wearing parts

Our local partner:

J.R.E. Robers Motoren
053-4281671
jamogu1@kpnmail.nl

*Only for club-members. Member-no. needed.

Brembo

Ducati

Moto Guzzi

Accessories

Dellorto

Aprilia

www.stein-dinse.com

🏠 Stein-Dinse GmbH • Waller See 11 • 38179 Schwuelper, Germany
Malvin Köpcke ☎ +49 (0) 531 123300-21 ✉ MKoepcke@stein-dinse.com

IK, HOUTJE,
DE MOTOR-
KOFFER...

Hallo, mag ik me even voorstellen: Houtje. Ik ben geboren in het jaar 2000 als een houten kist, onder de handen van Cees, de timmerman, mijn eerste baas. Het bleek dat Cees de zwager was van Aad, die hij ook wel Falcone noemde. Aad, mijn tweede baas, nam me mee naar zijn huis. Hier kreeg ik wat later een rode verfkleur, mijn scharnierende deksel, die ook. Bij die deksel werden twee stevige sloten gemonteerd. Mijn zijkanten werden versierd met sponsorstickers en ik vond dat ik er heel leuk uitzag. Een paar dagen later ging de baas nog wat gaatjes boren in de zijkant en de bodem en tot mijn verbazing werd ik hiermee vastgezet op een rode motorfiets, een Moto Guzzi Nuovo Falcone, dat vertelde deze me een paar keer. Eigenlijk verstond ik hem niet goed want hij sprak hoofdzakelijk Italiaans en daarbij was het een stille. Met motor en al werden we naar de straat gereden en nadat de Guzzi startte, gingen we proefrijden. Dat was pas fijn! Ik zag van alles voorbijkomen en ik wist het al, dít zou mijn grote hobby worden. Het was wel sneu voor Staal, mijn metalen motorkoffer metgezel, wiens plaats ik had ingenomen op de Nuovo Falcone. Deze stond nu voorlopig in een hoek van de schuur, waarin we meestal gingen overnachten. Hij was het, die mij steevast: "Houtje" noemde.

Na een tijdje werd ik volgestopt met wat gereedschap, een paar reserveschoenen, een regenpak en bovenop wat kunstig gesneden schuimplastic. Daarin lagen foto-toestellen met de spullen, die daarbij hoorden, statief, fotorolletjes, lenzen en nog wat meer. Ik vervoerde dat spul en dat zou dus mijn "werk" worden. Een paar dagen later gingen we weer rijden en kwamen terecht op een drukke stopplaats in Rotterdam, waar ik hoorde dat ik ook meeging met de Roparun (ROtterdam-PARijs) van een loop- en fietsteam. Het is een prestatietocht om geld in te zamelen voor een onderzoek van een mensenziekte. Dat zag je er hier niet aan af, iedereen in ons team, zo'n 15 man/vrouw leken mij kerngezond. Mijn baas ging dus niet lopen of fietsen maar hij ging als motorrijdende fotograaf onderweg foto's maken van dat team. Met de motor ben je dan in die drukte nou eenmaal wat vlugger want er waren wel 30 teams. En in elk team moesten die lopers en fietsers na een paar uur elkaar steeds aflossen met busjes. Ik vond dat maar ingewikkeld, gewoon meerijden met hun eigen touringcar kon toch ook? Nee, die werd gebruikt om bij toerbeurt in te slapen als deze stilstond. De meeste

banken waren eruit gehaald en luchtbedden lagen op die plaatsen. Een aparte vrachtwagen ging vast vooruit om in Parijs kwartier te maken.

Ik vond het allemaal best spannend en vanaf het startpunt begon die reis naar... Parijs! Joepie, ik keek er al naar uit om allemaal nieuwe dingen te zien. De eerste dag stopten we een paar keer, dan ging mijn deksel open, de foto-spullen lagen dus al schietklaar en de baas maakte wat foto's van ons team dat dan voorbij kwam

rennen en fietsen. Over de Haringvlietbrug en dan Brabant in. Sohee, dat werd een gezellige boel daar, want er stonden vaak in de kleine dorpjes straatorkestjes te spelen en ik vond die hoempapamuziek echt leuk. Voor de eerste keer riep iemand daar lachend, toen hij mij zag: "PIZZAAAAH!" Eerst begreep ik dat niet totdat we in Bergen op Zoom langs een pizza-zaak reden. Het is iets wat de mensen eten en ze hadden veel plezier daarbij. Voor de deur stonden brommers met net zulke koffers achterop als ik. O, vandaar... Het werd al snel een gevleugelde kreet en ik vond het leuk dat iedereen met mij moest lachen. Sommigen kwamen dan zelfs naar me toe om me te aaien of schouderklopjes te geven. Bergen op Zoom was wel het hoogtepunt van de doortochten in Brabant, het zag er overal zwart van de wuivende en applaudisserende mensen. Ik genoot daarvan.

In België liep de baas 's avonds laat te mopperen, want in de touringcar waren alle slaapplekken bezet door de vermoeide lopers en fietsers. Hij moest daarom op een gewone tweepersoonsbank van de bus slapen. Hij was de volgende dag half uitgeslapen en we moesten de lopers en fietsers inhalen, want een wisseldeel van het team rende gewoon door. Het werd een race tussen alle verkeer door, wat ik soms best griezelig vond, maar toch bleek een motor nu best een goede keuze. In de loop van de ochtend haalden we de loop- en fietsploeg in en kon de baas weer foto's maken. Soms reden we vooruit zodat de baas al klaar stond als zij langskwamen. Net in Noord-Frankrijk stond er op een dorpsplein een groot stoppie in een hele grote tent, gesponsord door een Nederlands ziekenhuis, waar iedereen broodjes, soep en drinken kon afhalen. Een BMW-rijder, ook fotograaf, schudde meewarig zijn hoofd toen hij ons zag aankomen. "Wat doe je nou als die ene cilinder het begeeft?", vroeg hij geringschattend. De baas antwoordde: "Wat doe jij als er bij jou

eentje het begeeft?” De verdere onnozele discussie ben ik vergeten en aan het einde hiervan wensten ze elkaar, toch lachend, een “tot in Parijs” toe.

Die dag reden we verder onder een stralend zonnetje met de nodige stops. Een prachtig licht glooiend groen landschap met wuivend gras was een genot om te door-kruisen en ik genoot daarvan. Tegen de avond werd er door iedereen warm gegeten bij de bus, men had zelfs een kok meegebracht! Vanwege serieuze problemen in de ploeg werd de bus tot diep in de nacht als vergaderkamer gebruikt. Er was een ernstig, dodelijk, ongeluk gebeurd in een ander team en sommigen vroegen zich af of ze wel door moest gaan met de Roparun. Uiteindelijk werd besloten om toch door te rijden en weer was een ongemakkelijke tweepersoonsbank de slaapplek voor de baas.

De laatste dag werd er door Noord-Frankrijk gelopen en gefietst en was weinig spectaculair. Wel leuk om steeds door dorpjes te rijden, ze zien er allemaal anders uit. De lopers en fietsers kregen vermoeidheidsverschijnselen en last van kapotte voeten en kramp, ondanks dat er steeds in ploegen afgelost werd. Iedereen verlangde nu wel naar de finish in Parijs; deze stad reden we tegen de avond binnen. Heel vreemd om te zien dat de lopers weer opveerden, nu de finish binnen bereik lag. Het was een stille, verlaten stad zo laat in de voorsteden en dat voelde raar aan met al die jubelende ploegen om je heen. De baas zat toen wel half te slapen op de motor en per ongeluk reed hij met de lopers en fietsers over de finishlijn, wat helemaal niet de bedoeling was. Hierna gingen ze naar een terrein waar al tenten klaar stonden om te eten, te feesten en te slapen. De baas deed een plastic zeil over mij heen en ging “even liggen” in een tentje. Hij viel direct in slaap en heeft de maaltijd en het feestgedruis volledig gemist. De volgende dag werd alles afgebroken en de baas zei dat hij het aanbod aannam om met de vrachtwagen mee terug te rijden (hij had ook pijn in beide billen...) en de motor met mij gingen dus achterin! Ik vond het wel griezelig in die donkere, wiebelende vrachtwagen en zo kwamen we weer in Rotterdam en het laatste stukje, met de motor rijdend, weer thuis.

Een jaar later, 2001, mocht ik weer mee, nu naar Italië. Si, si, daar wilde ik ook wel naar toe. De baas kwam naar mij toe met een boormachine en boorde vier grote gaten in mijn onderzijde en vier bij de hoeken van mijn deksel. Zo kon hij korte tentstokken in die onderste gaten steken en... werd ik een tafeltje! Maar bij de geringste aanraking donderde... au!... ik om. Dit kostte de baas op door die tentstokken schuin naar binnen te steken en dat werkte beter. In mijn deksel kwamen twee

horizontaal liggende, korte, tentstokken te liggen en plankjes, net zo lang als mijn deksel, legde hij daarop en de tafel werd driemaal zo breed. Die plankjes werden onder mij op de Guzzi kofferdrager gelegd en of ik deze maar op hun plek wilde houden. Ik ging er lekker op leunen en ze konden geen kant op, mooi toch? Als make-up kreeg ik nu Guzzi-stickers opgeplakt.

Een paar dagen later gingen we dus op reis, naar Italië. Nei, niet in ene keer, daar deden we ook een paar dagen over. Heerlijk over de wegen zovend en gelijk van alles bekijken. Ik moest weer steeds buiten overnachten met een rood zeiltje over mij en de Guzzi heen. Op de derde dag gingen we over de bergen, dat was pas fun. Dan voel je je gelijk niet meer zo'n houten Klaas. Bergje op moest de Guzzi hard werken en die deed dat met plezier, zijn uitlaat gromde nijdig onder mij en bergje af bromde deze tevreden. Bovenop lag sneeuw; dat had ik nog nooit gezien, mooi hoor, zo'n witte deken over het berglandschap! De Guzzi bromde dattie daar niet dol op was: “Vieze troep op de weg...”. In Italië werd ik van de Guzzi gehaald en “werkte” daar als tafeltje, onder grote hilariteit van de Guzzi-vrienden. Een Guzzi-tafelkleedje was de kers op de taart. Ik zag er héél verleidelijk uit! Ook hier werd ik wel blij verrast door sommige mensen die lachend “PIZZAHHH!” riepen als ze mij zagen. Zo stond ik een paar dagen aan het meer van Lecco te genieten en 's avonds weer de lol meebelevan met de baas en zijn Guzzi-vrienden. Overdag ging de baas met de Guzzi weg, naar Mandello, zeiden ze en ik bleef dan achter als tafeltje. Nou, ik vermaakte me wel alleen op die camping in Lecco. Lekker genieten van het uitzicht op het meer van Lecco. Uiteindelijk heb ik niet zo veel nodig. Op een foto zie je me op de avond voor vertrek naar huis terwijl ik net in de tent van de baas kan kijken, ik zit dan alweer vast op de rooie Guzzi. Daarna weer heerlijk een paar dagen meerijden. In Frankrijk was het wel koud hoor, ik hoorde de baas ook daarover mopperen: dattie te weinig kleding aanhad en over zijn koude handen. We stopten toen in Maiche, waar de baas lekker binnen kon slapen, ik stond weer buiten en tegen de ochtend zaten de Guzzi en ik vol met ijs. Ik vond dat niet erg, ik ben nou eenmaal niet zo'n zeur. Ook de Guzzi deed dit af met een: “Bwoah...” Na twee dagen lekker rijden waren we weer thuis en ik wisselde weer van plek met mijn metgezel, Staal.

Na een jaar, in 2002, was er weer werk aan de winkel voor mij. De baas schroefde me weer vast op het plekkie van Staal, die nu weer in de hoek mocht staan. Deze keer werd er, als versiering, een Schots ruitje op mij geplakt. Weer was ik mooi. Ik werd weer volgela-den en de motor, die ook weer. De dag daarop gingen we een stukje rijden en op een gegeven moment rook

ik weer iets nieuws: de zee! We reden, via een klep, een groot schip in waarin we stevig met haken aan de grond werden vastgebonden. Waar was dat nou weer goed voor? In dit schip zat ook een soort motor, net als op de Guzzi en deze bromde 's nachts gewoon door. Wij stonden stil en gingen niet voor- of achteruit, terwijl we wel zachtjes bewegingen maakten, vreemd was dat. De baas ging ergens boven slapen en bij het krieken van de dag was hij er weer. De klep van het schip ging weer open en nu zag het er ineens heel anders uit. We gingen weer rijden maar nu... aan de andere kant van de weg! Iedereen deed dat dus het moest wel goed zijn. Na een hele dag rijden, met een groepje Guzzi's, kwamen we in Schotland aan, hoorde ik de baas zeggen. Ja, hij hield mij niet echt op de hoogte. Eén van die Guzzi's had een hele grote, altijd lachende, koffer op wielotjes erachter hangen, dáár kon echt veel spul in! De dagen erop reden we wat rond in een weer heel ander landschap als thuis: een ruig, licht heuvellandschap met kronkelende smalle wegen. Prachtig was dat. Naast sommige wegen stonden veel schapen achter de hekken en als we daar ploffend langs reden, weken deze in een V-vorm uiteen alsof we boot met een boeg golf waren. 's Avonds deed ik weer mijn klus als tafeltje, compleet met tafellaken.

Weer op weg naar huis zwaaide de baas de andere Guzzi's gedag en ging, vreemd genoeg, een andere kant op. Na een hele dag rijden kwamen we bij een plek onder een ijzeren brug, waar de baas even ging rondkijken. Deze brug was heel bijzonder; in een wat vreemde taal vertelde deze mij zuchtend, dat hij wel 220 jaar oud was en de aller-allereerste in zijn soort. Iron Bridge noemden ze hem. Auto's mochten er niet overheen rijden, alleen voetgangers. De baas nam de motor aan de hand en liep dus met draaiende motor over de steile brug heen. Zo sleepte die Guzzi zichzelf dus in de versnelling over die brug. Aan de andere zijde zocht de baas een B&B voor zichzelf. De volgende dag bezocht hij het museum en maakte wat foto's van de brug, daarna reden we de rest van de dag weer richting het schip en de volgende dag waren we weer thuis. Mijn werk zat er voorlopig weer op en ik stond mijn plekkie weer af aan Staal. Hierna ging ik met pensioen om eens goed uit te rusten en nadat mijn bodem na jarenlang op de grond staan begon door te rotten, werd ik gesloopt.

De originele verslagen van de drie motorreizen zijn na te lezen in Koerier #8 (Roparun) uit 2000, Koerier #9 (Mandelloreis) uit 2001 en Koerier #6 (Schotlandreis) uit 2002.

- Door: Aad van der Valk -

Sleuteldag

Zaterdag 12 April - Nederhemert

De dag bestaat afhankelijk uit periodiek onderhoud, een kruising tussen APK en pech onderweg en informatie over brandstofinjectie.

Inclusief koffie/thee en een gezellige lunch.

Alleen met voorinschrijving.

(We proberen eerst personen die nog niet geweest zijn, te selecteren.)

Aanvang: 10:00 uur en rond 15:00 uur is het afgelopen.

Organisatie en aanmelden: Jan Keijzer / janc.keijzer@gmail.com

Info: klassiekercommissie@mgcn.nl

Regiorit Noord-Holland zondag 11 mei 2024

*Tot ziens op 11 mei in Midwoud !!
Kees & Jack*

Dit jaar hebben wij voor de 22e keer een regiorit door Noord-Holland uitgezet. Het is zoals altijd weer een rit door de mooie natuur en langs fantastische stuurweggetjes.

Er is wederom gestreefd naar een rit die om en nabij de 135 km lang is waarbij je de gelegenheid hebt om in je natje en je droogje voor jezelf en voor je motor te voorzien.

We hebben de route natuurlijk op gps. Als je een mailtje naar ctm.vriend@quicknet.nl stuurt, zal ik je, zodra de route definitief is, een gpx-bestand mailen. Ook hebben we de route (voor de niet-gps-ers) nog op papier.

De start is vanaf 10:30 uur bij
Café "De Post", Tripkouw 28 in Midwoud.

Voor meer informatie: Kees Vriend 06-10895040
Jack Verhulst 06-12650128

**DRIE JAAR KKW BIJ
GOED VERTOEF**

WAAR HET BEGON

Wij zijn op zondag 4 juli 2021 net afscheid aan het nemen van Henk en Jannie en familie, in Onstwedde, na een geweldig Zijspan Treffen in hun achtertuin als er een rode Griso aan komt rijden. De berijder kijkt een beetje verbaasd als hij ziet dat het hele terrein al leeg is, maar zo gaat dat bij de MGCN, de laatste ochtend van een treffen is net Operation Dust Cloud, iedereen zit weer vroeg in het zadel op weg naar huis. De berijder stelt zich voor als Frank, hij is lid van de MGCN en heeft samen met zijn vrouw Sandra camping 'Goed Vertoeft' in Wezuperbrug, niet ver van Onstwedde in het noorden van Drenthe. Wij babbelen nog wat en ik spreek af dat wij een keer op de camping komen kijken, misschien is het wat voor een volgend evenement van de club.

Belofte maakt schuld dus een paar weken later zijn Mirjam en ik met ons vaste ploegje, Monique, de zus van Mirjam, haar man Bert-Jan, Frans, Arthur en Piet op de motor gestapt richting Drenthe. Wij worden hartelijk ontvangen door Sandra, zij runt de camping en Frank, naast het werk op de camping, werkt hij ook nog. Wij krijgen een mooi plekje toegewezen, er staan veel pensionado's met grote caravans en campers op de camping. De mannen komen stuk voor stuk een praatje maken en kijken toch met enige weemoed naar ons tafereel; motor, tentje, biertje en BBQ.

De camping is een mooi terrein in een rustige omgeving met prima voorzieningen, zeker als je met een klein tentje bent. Er is een keuken en een grote hal waar je bij slecht weer binnen kan zitten met genoeg

vertier. Ik kijk natuurlijk niet alleen met de ogen van een kampeerder, maar natuurlijk vooral met een MGCN blik, is dit iets om in de toekomst een evenement van de Klassieker Commissie (KC) te organiseren, ik denk dan vooral aan het Klassieker Kampeer Weekend (KKW). Ik gooi een visje uit bij Frank en Sandra, die staan er niet onwelwillend tegenover en wij spreken af hier later op terug te komen. Dat er later op terugkomen gebeurt tijdens de Mandellorit 2021 op de camping in Lecco. Frank rijdt deze rit ook mee en onder het genot van een biertje onder het welbekende

afdak op de camping bespreken Hans Bok, Frank en ik de mogelijkheden voor het KKW, we komen eruit en de afspraak staat, het KKW verhuist van Otterlo naar Wezuperbrug.

DRIE EDITIES GASTVRIJHEID

Afgelopen augustus hebben wij de derde editie gehad in Wezuperbrug, we kunnen gerust spreken van een succesvolle keuze, het treffen heeft gemiddeld 50 deelnemers en de sfeer is super. Dit succes is vooral te danken aan Frank en Sandra met hun familie en vrienden,

zij trekken alles uit de kast om er een super weekend van te maken. Frank zijn zus, Ineke en zwager, Martin, komen speciaal over uit het westen van het land en vriend Henk met zijn vrouw Emily en kinderen speciaal uit het zuiden. Dit hele team zorgt voor een compleet verzorgd weekend met een ontbijtbuffet, pizza, BBQ en niet te vergeten de bar.

Na de eerste editie, waar er door de deelnemers van uitgegaan werd dat het volgende jaar weer in Wezuperbrug zou zijn, had het Team Goed Vertoeft er geloof ik niet veel tijd voor nodig om te besluiten dat er een tweede editie kwam.

Bij de derde editie dit jaar zijn weer verbeteringen doorgevoerd, zo hebben zij zelf een pizza oven aangeschaft zodat wij geen kleffe pizza uit een kartonnen doos van de lokale pizza boer meer hoeven te eten, maar kunnen genieten van een vers gebakken pizza met beleg naar keuze.

De gastvrijheid kent geen grenzen bij team Goed Vertoeft, zo wordt er geholpen met tenten opzetten, er zijn luxe kampeerstoelen beschikbaar en er wordt zelfs op speciaal verzoek een tent opgezet inclusief stretcher. Naast de ongekennde gastvrijheid is de sfeer tijdens het treffen super, niemand zit alleen bij zijn tentje te kniezen en er worden zelfs hele hulpoperaties opgetuigd om te zorgen dat mensen met pech rijdend naar huis kunnen. Vaak besluiten deelnemers van het KKW eerder naar de camping te gaan en na het treffen nog een paar dagen te blijven, waardoor het voor en na het treffen vaak een gezellig samenkomen is van MGCN leden.

ER GEBEUREN BIJZONDERE DINGEN IN DRENTHE

Maar er gebeuren ook bijzondere dingen de afgelopen drie jaar tijdens dit treffen; zo komt er opeens een Senseo apparaat uit een tas tevoorschijn, Jan B. vertrouwdde de kwaliteit van de koffie op de camping misschien niet? George springt bij Jan achterop voor een ritje naar de winkel, maar lijkt spijt te hebben. Geert gaat meerdere malen naar huis, maar dan toch maar niet en moet zijn kleindochter per mobiel geruststellen dat het echt goed met hem gaat. Voor Marja wordt een ware glamping tent op gezet door Frank en zwager Martin. Is die BMW met zijspan nu gesaboteerd, de remmen lopen vast tijdens de tourrit en de voorzitter blijft met Mirjam en hondje Lemmy achter in de berm. Henk, goede vriend van Frank, overweegt als Ducati rijder spontaan lid te worden van de MGCN. En dan nog, hoe zat dat nu tijdens het laatste treffen met die tent van Geert? Was daar niet een worsteling met die tent in de regen, met als eindresultaat de tent die in de container verdwijnt.

EEN GOEDE KEUZE

Toen de Klassieker Commissie de keuze maakte voor deze locatie, best wel ver in het noorden, was er een zorg dat deelnemers zouden afhaken, maar niets is minder waar, het bezoekers aantal is aanmerkelijk hoger dan in Otterlo en de keuze was goed getimed want de camping in Otterlo is er mee gestopt. Een bijkomend voordeel is dat het veel minder werk is voor de KC om dit treffen te organiseren. Team Goed Vertoeft neemt ons enorm veel werk uit handen waardoor de KC leden meer tijd en aandacht kunnen hebben voor de deelnemers.

Daarnaast is de omgeving prachtig en heerlijk rustig en ideaal voor de tourrit op zaterdag, de wegen en het landschap matchen precies met de klassieke motoren.

De afspraak voor volgend jaar staat weer, ik kijk er weer naar uit en Mirjam en ik maken er meestal gelijk een soort mini vakantie van, want dat is het inderdaad; een Goed Vertoeft.

Door: Ronald van Beek -

Sleuteldag voor dames

Zaterdag 19 April - Nederhemert

Ben jij een enthousiaste Moto Guzzi-rijdster? Dan mag je deze Sleuteldag speciaal voor dames niet missen! Een gezellige en leerzame dag waarin jij meer te weten komt over jouw motor en praktische tips krijgt voor onderweg.

Programma van de dag

1. Ken je motor

Leer de basisprincipes van je Moto Guzzi kennen.

Ontdek waar je op moet letten bij dagelijks gebruik.

Tips om je motor optimaal te onderhouden.

2. Vakantiecheck

Hoe maak je jouw motor klaar voor een lange rit of vakantie?

Checklist voor veiligheid, comfort en onderhoud.

3. Pech onderweg

Wat doe je als je stil komt te staan?

Praktische oplossingen en tips voor kleine reparaties onderweg.

Handige tools die je altijd mee kunt nemen.

Deze Sleuteldag is speciaal voor dames van alle ervaringsniveaus. Of je nu net begonnen bent met motorrijden of al jaren rijdt, iedereen is welkom!

Inclusief koffie/thee en een gezellige lunch.

Aanvang: 10:00 uur en rond 15:00 uur is het afgelopen.

Alleen met voorinschrijving

Organisatie en aanmelden:

Hans Bok / klassiekercommissie@mgcn.nl

Info: klassiekercommissie@mgcn.nl

PYRENEEËN, FRANKRIJK EN SPANJE/GR 7

14 T/M 21
SEPTEMBER 2025

Programma

- 8 dagen / 7 hotelovernachtingen – halfpension
- Vertrekpunt: Mauléon-Licharre (Zuid-Frankrijk)
- Eindpunt: Andorra
- Maximum aantal deelnemers: 45
- Meerdere Landmarks op (of in de buurt van) de routes

Inschrijven & betalen

- Via de MGCN website
- Inschrijven kan tot 01 juli 2025 – vol=vol

Het deelnamegeld is € 625,- p.p. in 2-persoonskamer en je krijgt dan ook het speciaal voor deze reis ontworpen T-shirt.

De deelname is op eigen risico van de deelnemer.

Informatie: Volg de Koerier en MGCN.nl. Voor verdere vragen detoercommissie@mgcn.nl of bel 06 - 42241891

MGCN LANDMARK RALLY 2025

Historie en cultuur snuiven. Alleen of samen. Start het hele seizoen van maart tot oktober. Rijden in de mooiste streken van Nederland en Europa. Je komt op plekken of in streken, waar je anders niet zou komen. Geniet van de -soms uitdagende- weg, het landschap en fantastische Landmarks. Landmarks die met zorg zijn geselecteerd, met als criteria: mooi / apart / historisch / indrukwekkend / cultureel / gastvrij /

grappig / kunstzinnig / bijzondere locatie / uitdagende route. Je beloning is eeuwige voldoening, een goed verhaal aan de bar of het kampvuur. Gebruik je motor waarvoor je hem hebt: het avontuur tegemoet. Het ondervinden is belangrijk, het scoren van punten is bijzaak. Laat je verrassen en geef je op!

Motorrijden / reizen met een doel...

Voor verdere vragen kun je contact opnemen met de detoercommissie@mgcn.nl of bel 06 2322 0198

Voor de leden...

KORTING BIJ HANS VAN WIJK

10% KORTING OP:

LEREN MOTORJASSEN EN BROEKEN,
TEXTIELE MOTORJASSEN EN BROEKEN,
MOTORJEANS, LEREN MOTORCOMBI'S
EN MOTOROVERALLS, MOTORHELMEN,
MOTORHANDSCHOENEN, MOTORLAARZEN
EN MOTORSNEAKERS.

DE KORTING WORDT VERREKEND
VANAF DE ADVIESVERKOOPPRIJS.

Goudstraat 97 | 2718 RD Zoetermeer
+31 (0) 79 361 9013 | www.hansvanwijk.nl

**VRIEND
VAN DE
MGCN**

**JOU ADVERTENTIE HAD HIER
KUNNEN STAAN...**

Mail naar redactie@mgcn.nl en vraag
naar de mogelijkheden.

**TEUN
BEUZEL**

**In / verkoop
Moto Guzzi / Ducati onderdelen**

Tel. bereikbaar van maandag t/m vrijdag na 19.00 uur,
en van zaterdag t/m zondag van 09.00 t/m 21.00 uur.
Bij geen gehoor, stuur een sms / app of een mail. 06-40611181

Kijk ook eens op mijn website.

www.teunmotoguzzionderdelen.nl / www.teunductiononderdelen.nl

de zadelrob

rob kool, ede

06 50244874

robertkool52@gmail.com

aanpassen, repareren en restaureren van motorzadels
maken van zijspanbekleding en -kapjes

J.R.E. Robers Motoren

Moto Guzzi specialist...voor motoren van oud tot nieuw

Nederlandse vertegenwoordiging van Stein-Dinse onderdelen

www.motoguzzispecialist.com

De Plooi 30-32 / 7548CV Boekelo 053-428 16 71 / jamogu1@kpnmail.nl

Camping Goed Vertoeef

Houdt u van rust na de motor rit, dan is camping
GoedVertoeef zeker de moeite waard.
25 plekken verdeeld over 2 velden, goed sanitair.
Er is voldoende ruimte mocht de motor op de aanhanger
meekomen. Afgesloten overdekte motor stalling. Een
recreatieruimte met een dartspeel, poolbiljart en een
bibliotheek. Kampvuur onder de mast.
Bekijk onze website voor meer informatie en foto's

Van 15 maart tot 31 oktober open
Oranjekanaal Zuidzijde 12
7853 TC Wezuperbrug, zuid oost Drenthe
www.campinggoedvertoeef.nl of Mobiel: 06-25108863

Onderhoud - Service - Reparatie - Revisie
Kleine en Grote Modellen

MW-MOTOREN

ONDERDELEN BESTELLEN? WWW.WEBSHOP-MW-MOTOREN.NL

Online betalen
via uw eigen bank

WERKPLAATS/MAGAZIJN

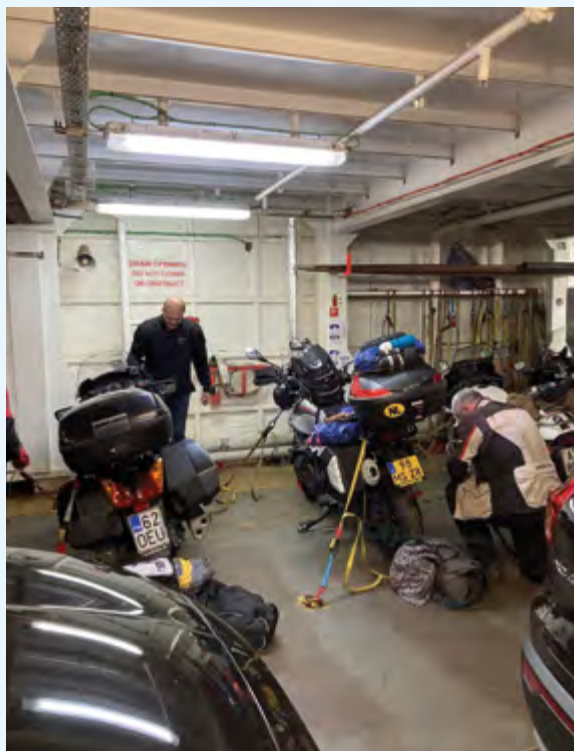
ⓐ Ambachtstraat 8d, 7622 AP Borne
Geopend op afspraak

WWW.MOTOGUZZIV50NATO.NL
WWW.MW-MOTOREN.NL

MET DE V85TT NAAR DE NOORDKAAP:

DE TREIN ALS SLIM ALTERNATIEF

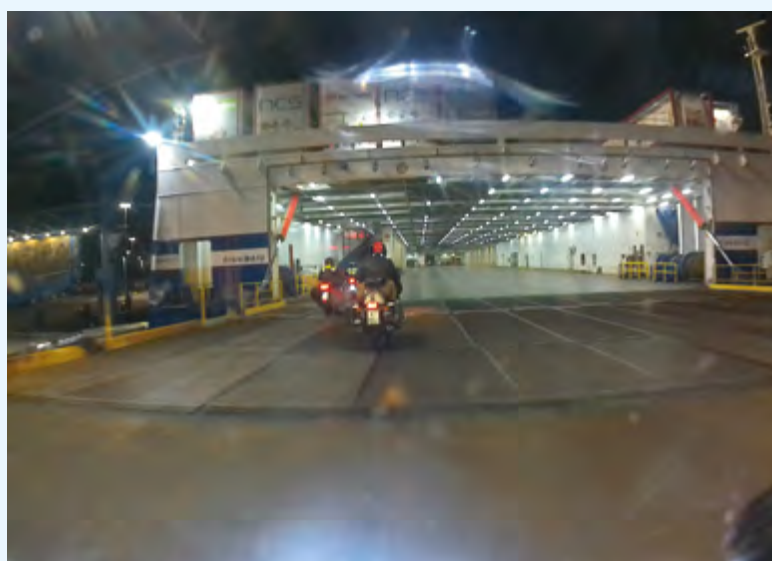
Vastzetten van de motor en klaar voor de zeereis.

De Noordkaap; een reisdoel dat op de bucketlist van veel motorrijders zal staan. Maar, vanaf Amsterdam is het een behoorlijke rit. Met een totale afstand van zo'n 6.600 kilometer heen en terug, betekent het flink doorrijden. Als je maar vier weken vakantie hebt, wordt het al gauw een kwestie van de Noordkaap aantikken en direct weer omkeren. Misschien leuk voor later, als we als pensionado's meer tijd hebben.

Maar afgelopen winter las ik een inspirerend artikel in de Motoplus. Het ging over een Duitse motorrijder op een BMW die samen met een maat op een Harley-Davidson midden in de winter naar de Noordkaap waren gereden. Of nou ja, gereden... Het duo had het stuk tot aan de Poolcirkel slim geskipt; ze maakten namelijk gebruik van een combinatie van boot en trein. Dat klinkt misschien als valsspelen voor de kilometervreters in de MGCN, maar voor ons bleek het dé oplossing. Zo konden we onze dag afstanden comfortabel onder de 250 kilometer houden én hadden we nog tijd voldoende om de Noorse eilandengroep Lofoten te verkennen. Binnen een week na het lezen van dat artikel hadden we onze vakantiedata geprikt, een route uitgestippeld en de reis geboekt. Het avontuur kon beginnen!

Travemünde, wachten op de boot.

Oprijden Ferry.

DE BOOTREIS: EEN ONTSPANNEN START VAN HET NOORDKAAPAVONTUUR

De Finnlines-ferry van Travemünde naar Helsinki is in de basis een vrachtschip, voor vrachtwagens en containers, maar het biedt ook plaats aan een beperkt aantal passagiers. De reis over de Oostzee duurt 31 uur. Omdat we allebei het weekend nog hebben gewerkt, willen we het eerste traject door Duitsland in twee dagen rijden. Zo komen we op dinsdagavond, met de V85TT, 2 Up en kampeerspullen aan in de haven van Travemünde, waar we ons voegen in de groeiende rij motorfietsen. Het inchecken en de douaneformaliteiten verlopen opvallend soepel. Waarschijnlijk maakt men gebruik van een camerascan, want veel documenten hoefden we niet tevoorschijn te halen. Een verademing vergeleken met onze Engelandreis van vorig jaar. Rond 23.30 uur mogen we de ferry oprijden. De V85TT zetten we zelf stevig vast in de laadruimte. De valbeugels voor en het bagagerek achter, zijn perfecte bevestigingspunten voor de spanbanden. We mogen, vanwege schoonmaakwerkzaamheden, nog niet onze

"Een tip die ik van een ervaren motorrijder kreeg is om je eigen spanbanden mee te nemen. Goed idee!"

House of Santa.

kajuit in, dus begint onze zeereis aan de bar met bier. De heenreis vertrekt in de vroege nacht, rond twee uur. Dat betekent dus dat we twee nachten en een volledige dag op zee doorbrengen. De aankomst in Helsinki is in de ochtend, perfect om uitgeslapen direct de Finse hoofdstad te bezoeken. De terugreis heeft een ander ritme: het vertrek was, met twee uur vertraging, om 15.00 uur, en duurt een nacht en een volle dag op zee. Aankomst terug in Travemünde was rond 23.00 uur. De meeste Nederlandse motorrijders gingen direct de nacht door naar huis. Wij wilde onze oude burens, die nu in Duitsland wonen, bezoeken en hadden een hotel geboekt in Lubeck.

MET DE NACHTTREIN NAAR DE KERSTMAN

De nachttrein van Helsinki naar Rovaniemi is een unieke ervaring. In ongeveer acht uur (slapen) legt de trein een indrukwekkende afstand van 900 kilometer af naar de Finse poolcirkel.

HET INLADEN VAN DE MOTOR

VR, de Finse spoorwegmaatschappij, geeft op haar website een heldere instructie hoe je naar het station voor het inladen van voertuigen moet rijden. Toch besloot ik (en ik niet alleen) op de TomTom te vertrouwen, DomDom. Als nachtvinders rond een gaslamp

Niet alleen kamperen bij regen zoeken we ook de comfort van een appartement op.

Dashcam.

Mooiste plaatje Basecamp Nordkapp.

cirkelden wij en meerdere auto's zoekend rond op een verkeerd emplacement. Het eigenlijke laadpunt was bereikbaar via een wirwar van bouwactiviteiten en zigzaggende paden. Gewoon de instructies volgen! De wagons voor auto's en motoren hebben twee dekken, waarbij motoren op het bovendeck worden geplaatst. Ook hier is het vastzetten van de motor DIY. De beschikbare spanbanden lieten echter wat te wensen over. Een tip die ik van een ervaren motorrijder kreeg, is om je eigen spanbanden mee te nemen. Goed idee.

COMFORTABEL OVERNACHTEN

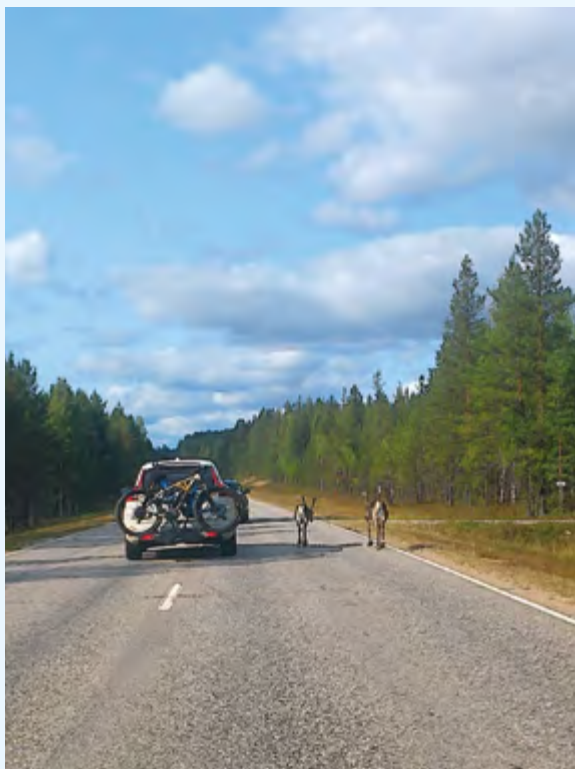
Na het inladen van de motor wandel je in enkele minuten naar het treinstation. Onze slaapcabine stond vanaf 23.00 uur tot onze beschikking. De compacte maar comfortabele slaapcoupé met douche en toilet bood precies wat nodig was voor een goede nachtrust. De

volgende ochtend begon met een ontbijt en koffie in de restauratiewagon. Met het prachtige Finse landschap dat langzaam voorbijgleed, voelde het alsof het avontuur nu echt begonnen was.

Tip: Als je in de buurt van Rovaniemi bent, overweeg dan zeker een bezoek aan Santa Claus Village. Hoewel delen van het park in de zomer gesloten zijn, is wat wél open absoluut de moeite waard. Een mooie plek om de magie van de kerstman ook buiten het seizoen te ervaren!

HOOGTEPUNTEN VAN DE REIS DOOR LAPLAND

Onze route leidde ons langs tientallen onvergetelijke plekken. Allereerst de route zelf langs de fjorden, mijn dashcam (foto's) heeft overuren gemaakt. In het uiterste noorden, Honningsvåg (reistip) en natuurlijk

Rendieren op de weg.

de Noordkaap. Naar het zuiden genoten we twee dagen van de levendige stad Tromsø, ook wel bekend als het Parijs van het Noorden. Hierna het eiland Senja (reistip), met zijn dramatische fjorden, verre uitzichten en rustige wegen. Gevolgd door de eilanden van de Lofoten met de plaatsen Svolvær, Henningsvør (reistip), Leknes (onze laatste basecamp), Balstad (reistip) en het meest zuidelijke vissersdorp Å. De stad Narvik is op zich saai, (reistip is het War-Museum over de slag om Narvik), maar daar stonden we op een camping met een geweldig uitzicht op de door Chinezen gebouwde Hålogalandbrug. En! Als bonus twee nachten (september) Noorderlicht.

TERUG NAAR HUIS DE TREIN WACHT NIET, MAAR WE KOMEN TERUG

Vanaf Narvik rijden we in twee dagen, door Zweden en Finland terug naar Rovaniemi. We nemen met weemoed afscheid van Lapland. Afscheid van het geweldige wegennetwerk van mooi asfalt, de korte en lange tunnels, imposante bruggen, de ferry's. Een motorparadijs. Afscheid ook van de vele schilderachtige vissersdorpen waar gewoon wordt gewoond en gewerkt. Geen Volendamse taferelen dus, maar wel met een zeer authentieke sfeer. authentieke sfeer.

DE V85TT E5

Na een V700, T3 en ruim 40 jaar een I-Convert is dit onze vierde Guz. Een heerlijke motor, stuurt fantastisch. Topsnelheid en vermogen... ruim voldoende voor

Benzine tanken was nooit een probleem.

Klaar voor de terugreis.

ons. Met 2 Up en kampeerspullen zitten we, denk ik wel, aan de grens van de maximale belasting, maar de TT geeft geen enkele krimp. En tussen de vele GS'en met hun extra jerrycan benzine aan de zijkoffer, waarom(?) je kan in Lapland overal tanken, voel je je zeker een tikje anders.

En die Duitse motorrijders? Drama, de HD Pan America ging serieus kapot. Tja! Als tevreden Guzzi rijder denk je dan...

- Door: Henk Uiterwaal -

OPENINGSTREFFEN 2025

Na de Motorbeurs in Utrecht en de ALV in Tienhoven a/d Lek begint het motorseizoen 2025 pas echt met het Openingstreffen van 4 -6 april op Camping de Kuilen, Kuilvenweg 15 in Someren-Heide.

De camping ligt in het buitengebied van Someren net onder de Strabrechtse Heide en grenst aan de 18-holes golfbaan De Swinkelse.

Vrijdagavond is er de mogelijkheid om op eigen kosten Pizza's, Kebab of Chinees te bestellen, of in het dorp Someren zelf te gaan eten.

Voor de zaterdag zal er een regiorit van ca 100 km op .gpx beschikbaar zijn.

Voor de zaterdagavond regelen we een gezamenlijke BBQ waarvan de kosten ca € 20,00 p.p. zullen bedragen hetgeen die avond afgerekend dient te worden.

Je kunt aan het Openingstreffen deelnemen door gebruik te maken van de groepsaccommodatie voor 32 personen, 4 kamers met elk 4 stapelbedden, waarbij je zelf voor slaapzak of

linnengoed dient te zorgen. Verder biedt de Kuilen ook voldoende ruimte om er met je tentje te camperen.

En dan is er ook nog de mogelijkheid via de site van de Kuilen <https://www.recreatieparkdekuilen.nl/> een vakantiehuisje te boeken.

De kosten voor verblijf in de groepsaccommodatie bedragen € 60,00 incl ontbijt en voor verblijf in eigen tent € 49,00 incl ontbijt. De kosten voor verblijf in een vakantiehuisje zijn voor eigen rekening en als je dan met het gezamenlijke ontbijt mee wilt doen kost je dat € 10,00.

Gelieve afhankelijk van jouw keuze het bedrag over te maken naar de penningmeester op bankrekeningnr NL40 INGB 0000 0718 56 tnv de MGCN onder vermelding van deelname Openingstreffen 2025.

Aanmelden kan t/m 30 maart via detoercommissie@mgcn.nl en voor de groepsaccommodatie geldt **vol=vol**.

Voor verdere vragen kun je contact opnemen met de detoercommissie@mgcn.nl of bel 06 2543 3724

International Moto Guzzi Rally

KICK OUT YOUR JIFFY AT THE

20-21-22

JUNE

'25

ORGANISED BY:

WWW.MGCN.NL/TIENHOVEN
ENTREE 30EURO
CAMPING 'WILD EAGLE'
LEKDIJK 47.4235 VM TIENHOVEN
GPS 51.961946.4.945223

DEMO RIDES
RIDE OUT
SWAPMEET
BARBEQUE

LIVE MUSIC

Friday night

Saturday night

THE STREETS

MAART

1	Start van de Landmarkrally 2025	TC
15	Onderdelenmarkt	KC
15	ALV Tienhoven	MGCN

APRIL

4	Openingstreffen	TC
12	Sleuteldag / Inschrijven	KC
19	Sleuteldag voor dames / Inschrijven	KC
27	Regiorit Midden, Utrecht	TC

MEI

11	Regiorit Noord-Holland	TC
17	1-Cilinderdag	KC

JUNI

5	Openingstreffen	TC
15	V7 dag	KC
20	The Rumble aka IMGT	MGCN

JULI

4	Zijspantreffen	KC
---	----------------	----

AUGUSTUS

15	Klassieker kampeerweekend	KC
----	---------------------------	----

SEPTEMBER

7	Italdag	MGCN
13	Nationaal Vetranentreffen	KC
14	GR 7	TC
21	Brommerit	KC

OKTOBER

16	Najaarstreffen	TC
25	Snertrit, Regio Zuid	TC

NOVEMBER

15	Klassieker wintermiddag KWM	KC
30	Einde van de Landmarkrally 2025	TC

MGCN Clubactiviteit **KC** Klassiekercommissie
TC Toercommissie

REGIO MIDDEN: Regiomiddagen Regio Midden (Guzzi Café) zijn op de laatste zondag(middag) van de maand (tenzij niet of anders aangegeven). Locatie: De Hoge Weide, Ab Harrewijnstraat 45 te Utrecht/Leidsche Rijn. Van 15.00 tot 17.00 uur, info: Cees de Nas; 06-52122142 of email naar: deheul@ziggo.nl
25 Mei geen Regiomiddag

REGIO ZUID: Regiobijeenkomsten Regio Zuid zijn altijd op de laatste vrijdagavond van de maand in Grandcafé 'Bie de Tied', Grathemerweg 48, Kelpen-Oler. Ze beginnen om ca. 20.00 uur en eindigen als het personeel ons moe is. Info: Pie Wagemans; 06-5317 7118 of email naar: wagemanspie@gmail.com

AANLEVEREN KOERIER 2025

Koerier 1 Deadline 27-01-2025	Koerier 4 Deadline 28-07-2025
Koerier 2 Deadline 24-03-2025	Koerier 5 Deadline 29-09-2025
Koerier 3 Deadline 26-05-2025	Koerier 6 Deadline 24-11-2025

De Moto Guzzi Koerier is een uitgave van de Moto Guzzi Club Nederland en verschijnt 6 maal per jaar. De MGCN is aangesloten bij de KNMV onder nummer: 254

KOPIJADRES

Redactie Moto Guzzi Koerier,
Veluwehaven 37, 3433 PW Nieuwegein
redactie@mgcn.nl

BESTUUR & COMMISSIES

Voorzitter

voorzitter@mgcn.nl
Ronald van Beek, 06 - 25 477 763

Secretaris

secretaris@mgcn.nl
Jeroen van Gessel, 06 - 419 911 11

Penningmeester

penningmeester@mgcn.nl
Miranda Ploos van Amstel - Raven,
0342 - 424 467

Ledenadministratie

ledenadministratie@mgcn.nl
Ella Kanselaar

De Guzzishop

deguzzishop@mgcn.nl
Mirjam Lam, 0183 - 302 926
Henk en Jannie Rijks, 0599 - 332 123

Klassiekercommissie

klassiekercommissie@mgcn.nl
Hans Bok (bestuur), bellen na 18:30
06 - 418 845 43
Theo Brinckman, 06 - 404 780 90
Edwin Brouwer, 0164 - 616 555
Hans Prijs, 06 - 477 767 70
George Tempelaar, 06 - 572 678 03

Mediacommissie en website

redactie@mgcn.nl
Rob Kool
Diny van Summeren
Wilko van der Vecht (bestuur)
06-546 601 56

Toercommissie

detoercommissie@mgcn.nl
Ron den Boef
Paul Buijvoets (bestuur), 06 - 254 337 24
Pieter van de Graaf, 06 - 512 951 70.
Gert-Jo Hoekstra, 038 - 333 2559
Harry Klaver, 06 - 372 640 11
Maarten Ogg, 06 - 422 418 91
Rob de Weijze, 06 - 203 432 50

Forum en database

webmaster@mgcn.nl
Paul Minnaert

Ledenadministratie

Opzeggingen van het lidmaatschap dienen schriftelijk of via de mail en uiterlijk vóór 30 november van het lopende jaar door de ledenadministratie te zijn ontvangen. Voor adreswijzigingen, kan je contact opnemen of mailen met de ledenadministratie.

MGCN Club-archief

Aanvragen: Kopie aanvragen e.d. uit het archief uitsluitend schriftelijk bij de archiefbeheerder van de MGCN. Tot nader bericht tijdelijk via mail: klassiekercommissie@mgcn.nl

Online is het Koerier-archief te raadplegen via [>"Koerier">"Koerier archief">"Naar het archief"](http://www.mgcn.nl)

Oude Koeriers zijn, zover nog aanwezig, na te bestellen (niet kosteloos) tot maximaal één jaar na verschijningsdatum.

Ereleden van de MGCN

Wegens bijzondere verdiensten aan de club.

Lidnr.	Naam	Woonplaats
1	J.M. Beverwijk	Ter Apel
13	Leen Grootveld	Den Haag
18	Rob de Lobel	Moerkapelle
57	Wil en Rijk Marcus	Barneveld
70	Adrie Anker	Stolwijk
113	Frans de Weers	Filipijnen
234	Chris Janssen	Puiflijk
560	Hans Peters	Schayk
911	Hans Faas	Moordrecht
982	Peter Th. Knol	Apeldoorn
1394	Anton Meindertsm	Amstelveen
1942	Ron van de Vall	Hoofddorp
2025	Jan de Boer	Almere
2192	Peter Stroosnijder	Maarsse
5659	Jan Sybren Boersma	Vleuten

LIDMAATSCHAP CADEAU DOEN!

Wil jij iemand het lidmaatschap van de MGCN cadeau doen, neem dan contact op met ledenadministratie@mgcn.nl en vraag naar de mogelijkheden.

DE V9 BOBBER CENTENARIO

MOTO GUZZI®

PERFECT MIX OF URBAN PLEASURE!

Nieuwe en gebruikte motoren | Ruime selectie demo-motoren
Online webshop | Onderdelen en accessoires | Onderhoud en
reparatie | Revisie en restauratie | Reizen en evenementen

Lagelandseweg 66 | 6545 CG Nijmegen | +31 (0) 24 371 1111 | www.tlm.nl